Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 448
Marți 12 august 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

În cinstea măreței sărbători
SĂ OBȚINEM NOI ȘI IMPORTANTE SUCCESE ÎN MUNCĂ

Sămînță de calitate pentru însămînțările de toamnă

In întreaga țară, oamenii muncii de pe ogoare își înzecesc eforturile pentru a termina grabnic secerișul, treierișul și arăturile de vară. Totodată, în numeroase unități agricole se obțin realizări însemnate la asigurarea semințelor, repararea semănătorilor și la celelalte pregătiri pentru campania de toamnă.

Ritmul în care se desfășoară pregătirile în vederea însămînțărilor de toamnă este însă nesatisfăcător. Viteza zilnică de lucru planificată la arături nu este realizată, iar schimbului de semințe și pregătirii lor în vederea semănatului nu li se acordă peste tot atenția cuvenită.

Practica a dovedit că obținerea unor recolte îmbelșugate depinde în mare măsură de executarea însămînțărilor la timp și în bune condițiuni. De aceea este necesar să se organizeze folosirea cît mai rațională a tractoarelor și atelajelor disponibile în vederea terminării arăturilor de vară în primul rînd pe terenurile ce vor fi însămînțate în toamnă. Odată cu arăturile se vor încorpora în sol îngrășămintele necesare. Munca trebuie organizată în așa fel încît de la 15 august să se treacă la însămînțarea rapiței pe suprafețele planificate.

Paralel cu aceasta este necesar să se grăbească asigurarea semințelor de soi de înaltă productivitate pentru însămînțările de toamnă, condiționarea și tratarea lor contra bolilor. Intovărășirilor agricole li se recomandă să-și rețină încă de la treieriș necesarul de sămînță pentru însămînțarea în comun a culturilor de toamnă.

Unitățile agricole cooperatiste și gospodăriile individuale care nu au sămînță de bună calitate au datoria să schimbe semințele necorespunzătoare cu semințe de soi. Această acțiune trebuie organizată temeinic pentru ca pînă la 15 septembrie toate unitățile agricole socialiste și individuale să aibă asigurate semințe de bună calitate.

ARĂTURA BUNĂ, SPOR DE RECOLTĂ

Pe tarlalele gospodăriei agricole colective „7 Noiembrie" din comuna Ștefănești, regiunea Pitești, arăturile sînt pe sfîrșite. Colectiviștii se preocupă nu numai de ritmul lucrărilor, dar și de calitatea lor. Președintele colectivei, Luca Dumitru, cu brigadierul de cîmp Ion Smarandu și președintele sfatului popular comunal, Oțelea Alexandru, verifică — după cum se vede — calitatea arăturii făcută de tractoristul Cîrstea Florea din brigada a IV-a de la S.M.T. Costești.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Pe SCURT

● *Organizîndu-și temeinic munca, țăranii muncitori din satele comunei Popești și Palanga, regiunea Pitești, zoresc treierișul. Peste cîteva zile ei vor termina în întregime treieratul cerealelor. Chitanța Nr. 1 pe comuna Popești la predarea grîului contractat cu statul a primit-o Dumitru I. Dalerdin.*

● *In satul Daia din regiunea Stalin, o batoză a S.M.T. Sighișoara se defectează foarte des.*

Din această cauză în satul Daia treieratul s-a efectuat pînă în prezent numai în proporție de 40 la sută.

● *Pînă în ziua de 6 august a.c. pe întregul raion Lipova, regiunea Timișoara, s-a treierat recolta de pe 11.275 hectare cu păioase ceea ce reprezintă un procent de 63 la sută. Mai avansate în executarea treierișului sînt gospodăriile agricole colective din raion care au treierat recolta de cereale-păioase în proporție de 83 la sută. In 18 sate și comune treierișul s-a terminat. Rămase în urmă cu treierișul sînt satele din comunele Roșia-Nouă și Groșii-Noi.*

O COLECTIVĂ DIN MUNȚII VRANCEI

Situată la 30 de kilometri de reședința raionului, pe valea Zabalei care-și varsă apele limpezi în rîul Putna, lîngă Năruja, comuna Paltin poartă pecetea caracteristică tuturor satelor de munte, ai căror locuitori au făurit de-a lungul veacurilor un adevărat tezaur artistic. Intr-adevăr, în acest vechi și frumos sat vrîncean nu știi ce să admiri mai întîi: porțile mari cioplite în lemn cu o măiestrie de neîntrecut, sumanele, pălăriile, chimirele late de piele împodobite cu minunate motive naționale, sau lungile marame de borangic, cămășile și fotele înflorate cu care se împodobesc femeile?

Pe vremea burghezo-moșierimii, în Paltin, ca și în întreg ținutul Vrancei, analfabetismul și pelagra, alcoolismul și sifilisul, făceau adevărate ravagii. Hrana se cîștiga din greu. In anii regimului nostru democrat-popular însă, în viața comunei Paltin — ca pretutindeni în țara noastră — s-au petrecut schimbări mari. Analfabetismul și toate celelalte plăgi ale trecutului au fost stîrpite, iar sărăcia alungată.

Bunăstarea a început să-și facă drum și în acest sat de munte. In toamna anului 1952 a luat ființă gospodăria colectivă „Octombrie roșu", prima unitate agricolă cooperatistă din raion. Organizarea muncii în gospodărie n-a fost o treabă tocmai ușoară. Unii țărani muncitori, influențați de chiaburi, susțineau că în această regiune muntoasă unde există suprafețe mici de teren arabil și unde locuitorii trăiesc mai mult de pe urma pădurilor și oieritului, o gospodărie colectivă nu se poate dezvolta așa cum se dezvoltă cele de la șes. „La noi nu merge gospodăria colectivă, spuneau ei. Belșugul se oprește la poalele munților, nu urcă mai sus".

Greutățile începutului au fost însă învinse. Cu sprijinul partidului și sub îndrumarea inginerilor și tehnicienilor agronomi, gospodăria s-a întărit și s-a dezvoltat an de an, ajungînd una dintre cele mai puternice unități agricole cooperatiste din partea locului. Dacă în ziua inaugurării erau înscrise doar 17 familii, care aduseseră laolaltă 12 ha de teren, 10 boi, 7 oi și 3 căruțe, astăzi gospodăria cuprinde 170 de familii cu peste 230 de ha. de teren (din care 107 ha arabil la Golești, în apropierea Focșanilor), numeroase construcții — magazii, grajduri, saivane, ateliere — un mare număr de animale de muncă și de producție, 50 de stupi, 4 autocamioane, vii, livezi etc. La sfîrșitul anului trecut, valoarea fondului de bază era de 1.214.376 lei, iar veniturile bănești s-au ridicat la aproape o jumătate de milion lei. Procesul de dezvoltare a gospodăriei a avut loc nu la întîmplare, ci potrivit condițiilor naturale și economice specifice locului. Avînd la îndemînă pășuni întinse și bogate în iarbă precum și oameni pricepuți în oierit, gospodăria a pus încă de la început un accent deosebit pe creșterea oilor. In prezent gospodăria are în proprietate obștească o turmă de 1.074 oi, din care 824 oi mame. Anul trecut, ferma de oi a adus gospodăriei 1.201 kg de lînă, 3.419 kg de brînză, precum și un însemnat număr de pielicele de preț. O parte din produse a fost valorificată prin organizațiile comerciale de stat și prin cooperație, realizîndu-se un venit de aproape

N. IANCU

(Continuare în pag. a 3-a)

IA FIINȚĂ O FABRICĂ

(Din activitatea unui centru de preluare și prelucrare a produselor contractate și achiziționate)

Ianca e o comună mare din Bărăgan. Aici, în Ianca, Agevacoop din raionul Filimon Sîrbu are un centru de preluare a produselor contractate și achiziționate. La centru am găsit delegați ai organizațiilor comerciale din Buzău și Brăila, din București și Orașul Stalin. Veniseră să ridice legume și zarzavaturi.

Spre deosebire de alte centre, cel din Ianca nu are numai o activitate comercială. Centrul se pregătește ca, spre sfîrșitul lunii, să înceapă semiindustrializarea legumelor și zarzavaturilor. Există, așadar, în Ianca și un centru de prelucrare a produselor. Anul trecut centrul a pregătit doar bulion, într-un cazan nu prea mare, așezat sub un șopron.

Din convorbirea avută cu Iordache Manole, tehnicianul centrului, am aflat despre pregătirile ce se fac pentru prelucrarea produselor care va începe în curînd.

— Centrul, spunea el, trece de la producția casnică la producția industrială. In clădirea aceasta — convorbirea a avut loc în timp ce vizitam centrul — va fi instalat un cazan uriaș cu serpentină. Apa fierbinte, slobozită cu o presiune de 4 atmosfere, va opări și dezinfecta butoaiele. Alături, în clădirea mai veche (prima era încă pe „roșu") va fi o baterie cu 4 cuptoare și 4 cazane în care se vor fierbe zarzavaturile ce se conservă. Nu departe de cazane va fi pasatrița, o mașină de înaltă productivitate pentru extrasul sucului din roșii. Așteptăm ca azi-mîine să ne sosească și alte mașini. Mașina de tocat varză va avea o capacitate de 2 tone pe oră. Toate mașinile vor fi acționate de un motor propriu. Așa că, vezi și d-ta, o fabrică e pe cale să ia ființă.

Vizita centrului terminîndu-se, convorbirea a continuat în birou.

— Aș vrea să mai știu, l-am întrebat eu, care va fi capacitatea fabricii, ce sortimente veți produce, cît va costa manopera...

— Cam multe întrebări într-una singură, remarcă zîmbind tov. Manole. După cum știți, o fabrică de conserve lucrează o mică parte din an. A noastră va lucra și mai puțin. Doar în perioada cînd roșiile, varza, castraveții și celelalte zarzavaturi sînt foarte ieftine și nu găsesc cumpărători care să le consume proaspete. Vom prelucra circa 300 de tone de zarzavaturi și legume. Ce sortimente vom fabrica? Felurite: bulion, murături, varză tocată și murată, conserve, ghiveciuri vegetale... Datorită folosirii pasatriței și celorlalte mașini, pentru manipulare, sortare și fabricație vom avea nevoie de cel mult 40 de oameni. Salariul muncitorilor, uzajul mașinilor, consumul de energie etc. vor însuma în medie 30 de bani la kg. Ca să aflăm prețul de cost al unui kg. de conserve nu ne rămîne decît să adăugăm la cei 30 de bani prețul zarzavaturilor. Parcă am răspuns la tot ce m-ați întrebat. Altceva mai doriți?

— Da. Ce credeți despre viitorul fabricii?

Numirea de fabrică pe care o dam centrului de prelucrare îi făcea tov. Manole o vădită plăcere. Dîndu-și seama că am observat lucrul acesta, a zis a împotrivire:

— Ei, fabrică! Deocamdată ziceți-i atelier. Dar, ascultați ce vă spun: din atelierul ăsta se va dezvolta o adevărată fabrică de conserve de legume cum nici nu vă puteți închipui. Inainte oamenii din raion nu se ocupau cu grădinăritul. Acum, raionul e cooperativizat. Gospodăriile colective vor să cultive legume. Au condiții. Au început să se priceapă cum să le cultive. Orașele mari sînt cam departe. Așa că fabrica noastră va avea ce face. Am sau nu am dreptate?

I-am dat dreptate tovarășului Manole. I-am dat dreptate nu fără să observ că pentru a putea începe anul acesta prelucrarea în condiții bune mai sînt multe de făcut. Chiar prea multe: instalarea unor mașini, a celor 2 cîntare de 10 și 4 tone, ridicarea șopronului sub care vor fi adăpostite zarzavaturile, repararea a încă vreo 200 de butoaie pe lîngă cele 800 sau 1.000 care sînt noi sau deja reparate.

M. HOBIȚAN

CU TOATE FORȚELE LA ARĂTURI!

Intr-un articol publicat în ziarul nostru din 11 iulie a.c. se relata faptul că în raionul Mizil arăturile de vară sînt rămase în urmă. Trăgînd învățăminte din cele arătate, organele agricole și de stat și conducerile unităților socialist-cooperatiste din raion au luat unele măsuri menite să înlăture lipsurile semnalate. Majoritatea gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole au eliberat cît mai repede terenurile de pe care s-au recoltat păioasele, astfel încît tractoarele au putut începe fără întîrziere arăturile. De asemenea, în unele comune, întovărășirile ce dețin un mare număr de atelaje și țăranii muncitori cu gospodărie individuală au folosit la arături și animalele pe care le au.

Ca urmare, în raionul Mizil au fost făcute arături pe suprafețe întinse. In gospodăriile colective și în întovărășirile agricole din comuna Baba Ana, de pildă, arăturile de vară au fost terminate. La fel și întovărășirile din comuna Glodeanu Sărat care au folosit și atelajele proprii, au terminat arăturile de vară. Au fost executate arături de vară pe sute de hectare și în comunele Limpeziș, Movila Banului și altele.

Cu toate acestea, rezultatele obținute (peste 4000 ha. arate în întreg raionul) nu sînt pe măsura posibilităților existente. Aceasta deoarece nu peste tot sfaturile populare și tehnicienii agronomi acordă atenția cuvenită mobilizării țăranilor muncitori la executarea arăturilor de vară. In comuna Fulga, bunăoară, (St. Jercălău, președinte al sfatului popular, Dinu Stroie, tehnician) întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodărie individuală, nu sînt îndrumați să folosească atelajele de care dispun la efectuarea arăturilor. Acestea sînt lăsate numai pe seama celor 6 tractoare ale S.M.T.-ului, în timp ce în comună există peste 350 de atelaje cu care s-ar putea ara zilnic mai bine de 100 de hectare.

Rămase în urmă cu arăturile de vară sînt și comunele Săhăteni, Boldești și Clondiru. Intovărășiții din Săhăteni, de exemplu, deși au contractat cu S.M.T.-ul Inotești 80 ha de arat n-au lăsat tractoarele să lucreze, pe motiv că le trebuie miriștea pentru pășunat.

In zilele ce urmează în raionul Mizil se pot și trebuie să se facă arături de vară pe suprafețe întinse. In acest scop e necesar ca organele agricole să mobilizeze conducerile unităților agricole cooperatiste și pe țăranii muncitori cu gospodării individuale la executarea grabnică a arăturilor de vară pe toate terenurile ce vor fi însămînțate în toamnă.

V. CAZACU

EFORTURI SPORITE PENTRU TERMINAREA TREIERIȘULUI

In comuna Sascut, regiunea Bacău, se treieră de zor grîul. Datorită bunei organizări a muncii, norma stabilită este zilnic îndeplinită și depășită.

In fotografie: un aspect de la aria nr. 1 din această comună.

Foto: D. CONSTANTINSCU

Folosesc întreaga capacitate de lucru a tractoarelor

Mecanizatorii de la S.M.T. Băneasa, regiunea Constanța, paralel cu treierișul, zoresc executarea arăturilor de vară. Pînă zilele trecute stațiunea executase pe ogoarele gospodăriilor colective un volum de arături ce însuma peste 3.000 de hantri, planul la această lucrare fiind realizat în proporție de cca. 70 la sută.

Cum se explică acest frumos rezultat? El este rodul strădaniei mecanizatorilor care nu au precupețit timpul, muncind cu vrednicie în schimburi prelungite (seara după încetarea treierișului) la executarea arăturilor. Succese de seamă au dobîndit în lucrul în schimburi prelungite tractoriștii Nicolaie Dragomir, Curt Dobre și alții din brigada a II-a, condusă de șeful de brigadă Vasile Obîrșeanu, care lucrează la gospodăria colectivă din Oltina. Exploatînd și îngrijindu-și bine tractoarele, această brigadă se apropie de îndeplinirea planului de producție anual.

„Pe de altă parte conducerea stațiunii, — îmi spunea zilele trecute tov. director Petre Dragomir, — a organizat la un număr mare de tractoare lucrul și pe timpul nopții. In acest scop mecanicii de atelier și 12 elevi practicanți din anul III, au fost repartizați pe lîngă brigăzile de tractoare pentru lucrul în două schimburi. Tractoriști ca Deac Aurel ori Moldoveanu Vasile din brigada a V-a condusă de Lucian Marinescu, decorat de curînd cu Ordinul Muncii cl. a III-a, lucrînd în două schimburi, înregistrează însemnate depășiri ale normelor zilnice".

Folosind întreaga capacitate de lucru a tractoarelor și fiind temeinic îndrumați de inginerii D. Zaberca și M. Armășescu, mecanizatorii stațiunii au reușit să realizeze o viteză zilnică de lucru la arături de peste 200 de hectare. Pînă în prezent la gospodăriile colective din Oltina, Negureni, Băneasa și Corvinu, miriștile au și fost întoarse de plugurile trase de tractoare. Față de ritmul în care se desfășoară munca, în raza de activitate a S.M.T.-ului Băneasa arăturile de vară vor fi terminate în scurt timp.

L. ION

Planta premergătoare și pregătirea terenului au mare înrîurire asupra producției de grîu

Plantele, ca orice vietăți ale pămîntului, au și ele ciudățeniile lor. Ba nu le place să trăiască pe un anumit loc, ba cer să fie însămînțate în cutare sau cutare vreme, unele vor mai mult azot altele mai mult fosfor... Pentru a le intra în voie îți trebuie mare pricepere și îndelungă experiență. In lucrarea ogorului, ca în orice altă activitate, e nevoie să cunoști anumite reguli, să ții seamă de ele și, mai cu seamă, să le aplici așa cum se cuvine. Altfel, niciodată n-ai să izbutești să smulgi țarinei tot ceea ce poate da. Iată bunăoară un exemplu din care se poate vedea lesne că cunoașterea și respectarea regulilor agrotehnice este un lucru de mare preț în obținerea de recolte bogate.

Gospodăria noastră colectivă, a cultivat anul acesta cu grîu o suprafață de 160 de hectare. Trupurile de teren pe care am cultivat grîul sînt apropiate, situate deci pe aceeași categorie de sol. N-a fost însă greu să observăm că pe anumite parcele plantele se dezvoltau mai bine, pe altele mai slab. Și lucrul acesta l-am văzut mai cu prisosință la recoltare, cînd de pe unele parcele am obținut peste 2.000 de kg la ha, de pe altele 1.500—1.600 kg, iar unele locuri de abia au dat 1.000-1.200 kg la ha. Același pămînt, aceeași sămînță, semănat la aceeași dată în cadrul epocii optime totuși grîul a dat producții diferite, pe diferite parcele. Care să fie cauza?

Tot secretul trebuie căutat în timpul și felul în care a fost pregătit terenul pentru însămînțare precum și în planta premergătoare. Rezultatele din acest an ne-au arătat mai mult ca oricînd acest lucru. Pe o suprafață de 15 ha, de pildă, am semănat grîul după mazăre. Pe această suprafață am făcut arătura imediat după recoltarea plantelor, pe la jumătatea lunii iulie a anului trecut. Trebuie să arăt că tractoriștii de la S.M.T. Budești ne-au făcut o arătură foarte bună, de 18-20 cm adîncime, bine mărunțită. Cu vreo trei săptămîni înainte de însămînțare s-a făcut o altă arătură. Alte suprafețe cu grîu au fost însămînțate după porumb, cartofi, sfeclă, borceag, iar pe vreo 40 de ha am semănat grîu după grîu. Pe suprafața pe care am pus grîul după porumb s-a făcut o arătură și o cultivație, iar celei pe care grîul a fost cultivat după el însuși i s-au executat două arături; prima nu a fost însă făcută imediat după recoltare ci ceva mai tîrziu. Lucrările de întreținere, respectiv plivitul, s-au făcut la fel pe toate suprafețele și în aceeași vreme. In plus de asta, în primăvară, văzînd că plantele de pe cele 40 de ha cultivate cu grîu însămînțat după el însuși, sînt slab dezvoltate, am dat și îngrășăminte chimice.

Care a fost rezultatul? De pe cele 15 ha unde grîul a fost semănat după mazăre producția medie obținută a fost de 2.147 kg la ha. numai bob și bob, cu o greutate hectolitrică de 80 kg, cu o puritate de 96 la sută, fapt care ne-a făcut să-l oprim pentru sămînță. Pe parcelele unde grîul a fost cultivat după porumb, sfeclă, cartofi și borceag, producțiile au oscilat între 1.500-1.800 kg la ha, iar pe cele 40 de ha unde s-a însămînțat grîu după grîu, producția dobîndită a fost de 1.000-1.200 kg la ha.

Neuniformitatea recoltelor de grîu dobîndite anul acesta (datorită fără îndoială felului în care s-a lucrat terenul și plantei premergătoare) ne face ca de aci înainte să dăm o atenție și mai mare alegerii și pregătirii terenului în vederea însămînțării. Mărturie stă faptul că în vara aceasta ne-am chibzuit astfel munca încît paralel cu recoltatul grîului, orzului și mazărei brigada de tractoriști de la S.M.T. Budești, condusă de Dumitru Nocicov să poată trece neîntîrziat la executarea arăturilor de vară; am izbutit ca pînă în momentul de față să arăm întreaga suprafață de pe care au fost recoltate păioasele, mazărea și alte culturi. Deoarece și în anul acesta sîntem nevoiți să însămînțăm o parte din grîu după orz și grîu am ales în așa fel aceste terenuri încît ele să fie din acelea care cu un an înainte au fost cultivate cu leguminoase, porumb sau alte plante premergătoare potrivite pentru grîu.

Fără îndoială că o bună alegere și pregătire a terenului nu poate fi făcută de oricine. Acest lucru se poate executa numai într-o unitate agricolă cooperatistă, unde suprafețe întinse și fără haturi permit lucrarea mecanizată a pămîntului și aplicarea regulilor agrotehnice. Gospodăria colectivă e o școală în care învățăm cum să mînuim agrotehnica pentru a smulge pămîntului roade din ce în ce mai bogate.

GHEORGHE NASTASE
brigadier la gospodăria agricolă colectivă din satul Pîrlita, comuna Vasilați, raionul Brănești

ÎNSEMNĂRI despre oameni care NU SE MULȚUMESC CU PUȚIN

Cu două săptămîni în urmă stam de vorbă cu un colectivist din Sulița, un sat de lîngă Botoșani. Îi fusesem oaspete și, despărțindu-mă de el, nu-mi puteam ostoi pornirea de a-i lăuda casa abia construită, mobila, aparatul de radio, bucatele servite din belșug la masă.

— Da' de patefon ce spui?

I-am lăudat și patefonul pe care, după cum spunea, îl cumpărase numai fiindcă nevestei-si îi place „Trandafir de la Moldova", pe care posturile de radio după ce că nu-l transmit prea des îl programează și la ore nepotrivite cînd gospodina nu-l poate asculta.

La despărțire, colectivistul mi-a zis:

— Mai poftește pe la noi. Fă ce-oi face și vino peste un an. N-o să mai cunoști satul. Noi colectiviștii nu sîntem oameni care să ne mulțumim cu puțin. Înfrumusețăm viața, o facem mai plăcută. Scrie despre „aiasta". Nu-i nevoie să scrii numaidecît despre noi. Poate că alții au lucruri mai de seamă. Scrie despre ei.

— Am să scriu — i-am promis eu.

Sub dușuri

Colectiviștii din Codlea se întorc de la cîmp. Praful stîrnit de tăișul sapelor le-a pătruns pe sub cămăși, s-a lipit de corpul asudat de căldură și de efort. Părul flăcăilor pare brumat pe la tîmple. Tot praful e de vină. Ce bună ar fi o baie! Ce odihnitor e somnul după un duș! Iată de ce colectiviștii din Codlea au stăruit într-o adunare generală ca gospodăria lor să construiască o baie. Acum baia e gata. Are 12 dușuri. Seara intră sub dușuri. Dau drumul apei fierbinți. Praful se duce o dată cu clăbucii de săpun. Dau drumul apei reci, înviorătoare și moleșeala ce-i cuprinsese se duce de parcă-i luată cu mîna. Cînd ies de sub dușuri se simt proaspeți și puternici.

1.500 de becuri se vor aprinde

Gospodăria colectivă „Congresul al II-lea al P.M.R." din raionul Filimon Sîrbu e o unitate tînără. Chiar numele ne spune că nu poate avea mai mult de 3 ani. Dar în trei ani oamenii uniți pot realiza mult. Cînd am intrat pe poarta gospodăriei privirea mi-a fost atrasă de cîteva motoare la care meștereau tineri îmbrăcați în salopete.

— Le-am cumpărat ca să electrificăm satul. In ziua de 23 August se vor aprinde primele becuri. Apoi numărul becurilor va crește pînă la 1.500. Deocamdată mai avem puțin de lucru la un transformator.

De lucru la un transformator! Aceasta înseamnă că gospodăria dispune de o uzină electrică care produce curent de înaltă tensiune

Vinul nu se bea oricum

Locuitorii comunei Tiream nu se dau în vînt după băutură. Le place să aibă la masă un pahar două de vin bun. „Doar de aceea ne-am înscris și muncim în gospodărie, ca să trăim bine", spun ei. Vinul bun se bea cu sifon. Și cum nu-i ușor să aduci sifon de la Carei, colectiviștii au construit o fabrică a lor de umplut sifoane.

Vinul nu se bea oricum. Vara trebuie să fie rece. Cu cît e mai bun cu atît trebuie să fie mai rece. Ca să poată bea vin rece membrii gospodăriei colective din Olănești-Sat au construit o ghețărie.

Trei butoane

Satul Mitrești din Regiunea Autonomă Maghiară e foarte cunoscut. Gospodăria colectivă din Mitrești a construit — prima din țară — o seră încălzită cu gaz metan. Apoi gazul metan a fost introdus în locuințele colectiviștilor.

Acum colectiviștii spun că-i timpul să se gîndească la canalizarea satului. In curînd în casele lor vor exista 3 butoane. Răsucind pe primul vor avea lumină, învîrtind pe-al doilea vor avea căldură, iar al treilea, care-i încă în proiect, va slobozi apa. Cu puțin se va deosebi atunci de oraș satul acestor oameni care nu se mulțumesc cu puțin

Casă de odihnă a colectiviștilor

Moneasa, stațiunea balneo-climaterică unde altădată se ascundeau de arșița verii fabricanții din Arad și Oradea, s-a mărit de curînd cu o nouă vilă. A fost ridicată de brigada de construcții a colectivei din Sîntana. Despre casa de odihnă a colectiviștilor din Sîntana am aflat în aprilie din cuvîntarea ținută la consfătuirea de la Constanța de președintele gospodăriei. In pauza ce a urmat, președinții unor gospodării milionare din Ardeal, Bărăgan și Moldova se interesau cum ar putea să cumpere terenuri pe litoral. Nu-i departe vremea cînd vor apare case de odihnă construite de gospodării colective pe țărmul mării.

Spectacol cedat

Orașul Botoșani va avea cu începere din această stagiune un Teatru de Stat. De înființarea teatrului s-au bucurat la fel de mult ca orășenii și colectiviștii din raion. Membrii gospodăriei colective din comuna Roma vor ca unul din primele spectacole să le fie cedat. Artiștii amatori din comuna Roma o să fie un pic necăjiți că membrii gospodăriei nu se mulțumesc doar cu spectacolele lor.

★

Am creionat cîteva fapte ce nu sînt de loc neobișnuite. Ele dovedesc că tovarășul din Sulița are dreptate. Colectiviștii sînt oameni care nu se mulțumesc cu puțin. Și-i bine, tare bine, că-s așa.

M. CALIANU

ÎN AJUNUL UNUI NOU SPECTACOL

Echipa de dansuri a căminului cultural din comuna Șoldanu, raionul Oltenița, se pregătește pentru un nou spectacol. In fotografie: repetiția dansului „Ca la Breaza".

Foto: V. LEUCA

In laboratorul unei baze de recepție

Zi de zi, la baza de recepție din Rîșnov, raionul Codlea, sosesc mari cantități de grîne pentru fondul central al statului.

In fotografie: laboranta Pais Simina determină greutatea hectolitrică a grîului sosit cu un nou transport de la gospodăria de stat din localitate. Are de ce să fie mulțumită tînăra laborantă: greutatea hectolitrică a grîului gospodăriei de stat Rîșnov este de 80.

PÎINE NOUĂ

Ne-au întîmpinat în fața casei proaspăt văruită, din mijlocul grădinii.

— Pe bătrîn îl cheamă Vasile Șora, e fruntaș, are pînă acum vreo 200 zile-muncă. Tînărul de stă pe pat, ăl blond cu părul creț, e fiu-său — Constantin.

Informația mi-a dat-o în fugă inginerul colectivei din Baba Ana.

Am fost poftiți în cameră. Pe una din mese, un coș plin de roșii mari și frumoase, de sa-ți lase gura apă. Pe masa cealaltă, o pîine mare, albă, aproape întreagă.

— Pîine nouă? am întrebat.

— Da de unde, a răspuns bătrînul. Din a nouă am mîncat cînd am isprăvit treieratul.

Apoi după o scurtă pauză.

— Am mîncat ca să respectăm datina. Așa obișnuim.

Tînărul se crezu dator să intervină.

— Mai avem 24 de saci cu grîu de anul trecut. Prin ianuarie dacă o să începem să mîncăm din grîul de anul ăsta.

★

Cele văzute la gospodăria din Baba Ana mi-au adus iarăși aminte de trecut.

...Așezați pe scăunele în jurul țăstului, cu ochii mai flămînzi decît gura, așteptam.

Unul dintre noi aducea în fugă cîteva ramuri de salcîm. Mama le întindea pe cîrpător, presăra făina, apoi așeza coca.

...Așteptam în fiecare an, cu aceeași nerăbdare, cu același nesaț să se termine treierișul. O dată grîul dijmuit, puteam duce acasă cei cîțiva saci — munca noastră. A doua zi, mușcam din pîinea încă fierbinte. Prima pîine din grîu nou. Momentul acesta e unic în felul lui.

Prima pîine din grîu nou este însă cu totul altceva. Cînd se apucă s-o mănînce, omul devine grav. Dă mulțumire muncii și urează să fie și mai bine.

In ochii tatii, în ochii oricărui dijmaș din timpul copilăriei mele, puteai citi ceva mai mult. Ceva care nu poate fi definit. Dar explicat, da. Puținele bănicioare de grîu uscat în pod nu ne ajungeau mai mult decît o lună, două. Apoi mîncam mămăligă din mălai luat cu împrumut pînă la cules. Grija de ce o să mănînce mîine — aceasta se putea citi în ochii dijmașilor.

Iată ceea ce n-am citit și nici nu puteam citi în ochii colectivistului din Baba Ana. Nu-i nimic că am scăpat momentul cînd oamenii au gustat din prima pîine făcută din grîul cel nou. În ianuarie voi fi neapărat în gospodărie. Șora Vasile mi-a promis să-mi dea atunci pîine nouă și vin vechi...

T. OPREA

PENTRU FONDUL CENTRAL AL STATULUI

Predau cerealele în ritm cu treierișul

La 10 iulie în magazia bazei de recepție din comuna Valea lui Mihai, regiunea Oradea, au intrat primele cantități de grîu din recolta acestui an. Gospodăria agricolă de stat și gospodăria colectivă din Valea lui Mihai au predat primele cantități de grîu pentru fondul central al statului. Intovărășiții din Torcea, Chișereu, Otomani au fost și ei printre primii care au dus la bază grîul contractat și cel cuvenit drept plată pentru muncile S.M.T. Merită evidențiați și producătorii individuali din sate ca: Simian, Otomani, Pișcolt; aceștia au predat cerealele în ritm cu treierișul. Deși n-a avut însămînțat prea mult grîu, iar recolta nu i-a fost prea bună, Negrea Mihai din satul Scărișoara Nouă a dat statului grîu de prima calitate. Exemplul său a fost urmat de marea majoritate a țăranilor muncitori din satele pe care le deservește baza; toți și-au predat cantitățile contractate din grîul cel mai bun.

Ca producătorii agricoli să fie mulțumiți baza de recepție din Valea lui Mihai s-a străduit să preia cerealele de îndată ce sosesc la bază; sumele pe care producătorii le mai aveau de primit au fost achitate imediat de către serviciul de plăți al Agevacoop. Serviciul de plăți a fost organizat chiar în curtea bazei.

Cu toate acestea au fost cazuri cînd preluarea cerealelor s-a făcut cu destule întîrzieri din cauza unor sfaturi populare comunale, a unor delegați de batoze și responsabili de convoi. Din cauza sfatului popular, de pe aria satului Scărișoara a fost trimisă la bază secară care avea mai mult de 8 la sută corpuri străine. Unele transporturi nu se fac în convoi, altele au cereale lipsă sau nu sînt însoțite de documente. S-a întîmplat chiar ca într-un transport efectuat în ziua de 23 iulie din comuna Pișcolt să existe 430 de kg secară fără stăpîn. Foarte greu s-a putut găsi omul care trimisese cerealele la bază. Asemenea încurcături provoacă întîrzieri în preluarea cerealelor și nemulțumiri. Sfaturile populare trebuie să ia urgente măsuri pentru ca lipsuri de felul celor arătate să nu se mai repete.

GH. BOBOC
corespondent

NOTA REDACȚIEI: Se pare că și baza de recepție are lipsurile sale. Corespondentul nostru arată că pentru a elimina corpurile străine din grîu, gospodăria de stat din Valea lui Mihai a instalat la bază trioare proprii. Lucrul acesta nu-l poate face fiecare unitate, fiecare producător. De aceea, baza este datoare să instaleze la magazii trioarele sale.

Activitate rodnică

Cooperativa din Ponor, regiunea Cluj, a început să aprovizioneze țăranii muncitori din comună cu cele trebuincioase muncilor de toamnă. Printre altele cooperativa a adus 3.500 de kg de îngrășăminte chimice. Cooperativa se îngrijește în același timp și de achiziționarea a cît mai multe produse agricole. Intr-o singură zi de la sfîrșitul lui iulie cooperativa a expediat la oraș peste 3.000 de kg de vișine tîrzii pentru dulceață.

IOSIF BARB
corespondent

IATĂ CINE SINT HOȚII de la I.C.I.L. Drăgănești-Olt

Mai înainte de a intra în amănunte să vă facem o scurtă prezentare a hoților de la I.C.I.L.-Drăgănești-Olt. Cu toții sînt șase. Primul e Aurel Cocoș, fost șeful oficiului. La Drăgănești el s-a aciuat cu 2—3 ani în urmă. Cum și de unde a apărut nu se știe. I.C.I.L.-ul s-a trezit însă așa deodată cu el ca șef al oficiului. Unii spun că e venit din București și că mai înainte s-a ocupat cu specula. Urmează Gheorghe Cotoi, contabil principal. Acesta cu 3—4 ani în urmă, a lucrat la I.C.I.L. Roșiori de Vede unde a avut o fraudă de circa 15.000 lei pentru care a fost dat în judecată. N-a fost pedepsit. De ce? Nu știe nimeni. Cîtă vreme a lucrat la I.C.I.L. Drăgănești-Olt avea legături numai cu chiaburi ca, de pildă, Lică Iliescu. Drăgăneștenii spun că hoțul Cotoi făcea chefuri de pomină la acest chiabur. Parteneră de petreceri aci și prin alte orașe îi era Gabriela Iliescu, fata chiaburului. Al treilea e casierul Marin Popa, zis Marcel, care se trage dintr-o familie de negustori (geambași) de vite, vestită în Roșiorii de Vede și prin împrejurimi. Cel de-al patrulea e Grigore Niculescu, magazioner, care, tot pentru furt a mai avut de-a face de cîteva ori cu justiția. Al cincilea e Florea Cristea, tehnolog, hoț notoriu, specialist în falsificarea de acte. E cunoscut de justiție. Ultimul, al șaselea, e Gheorghe Marin, responsabil de centru. Acesta a făcut vreo 8 ani pușcărie pentru crimă. Apoi a fost gestionar la o cooperativă unde a comis fraude pentru care a dat iarăși ochi cu tribunalul. Șase oameni, șase hoți. A tunat și au fost adunați toți la I.C.I.L. Drăgănești-Olt. Tunetul a fost declanșat de I.C.I.L. regiunea Pitești, care va trebui să răspundă pentru că prea au stat toți de acolo cu gurile căscate la angajarea hoților prezentați mai sus.

Hoții odată adunați și prea puțin controlați de organele superioare s-au pus pe furturi, reușind ca într-un timp relativ scurt să-și însușească peste 230.000 de lei. Hoțiile le făceau organizat. De fiecare furt știau cu toții. Tot ce furau împărțeau egal. La o singură pradă însă nu s-au înțeles și atunci s-au demascat. Iată cum s-au petrecut lucrurile și care au fost metodele de jaf ale bandei de la I.C.I.L.-Drăgănești-Olt.

Metoda care aducea cei mai mulți bani în pungile bandei de hoți era întocmirea de dispoziții de plată fictive pe numele multor responsabili de centre comunale, prin care reieșea că aceștia au încasat diferite sume de bani de la oficiul raional. Așa, de pildă, au întocmit o dispoziție de plată fictivă în valoare de 5.700 lei semnîndu-l pe Marin Constantinescu din comuna Sprîncenata. Atunci cînd unul din hoți mergea pe teren avea ca consemn din partea bandei să ridice toți banii ce sînt găsiți asupra responsabililor de centre, pentru a-i depune la casieria centrului. In realitate, banii erau împărțiți între hoți. Astfel, au fost luați bani de la responsabilii de centre Marin Popescu și Cornel Popescu. O altă metodă de furt a bandei era înșelarea producătorilor la cîntar atunci cînd predau brînza. Plusurile de produse erau apoi speculate. Hoții întocmeau borderouri fictive cum că unii producători au predat anumite cantități de brînză, pentru care ei, cei din bandă, încasau bani. Multe sume de bani au furat aceștia și de pe urma întocmirii de contracte fictive la lapte și brînză. Numai pentru contractele fictive întocmite pe seama producătorilor Ion Călușaru, Emil Sălceanu, Eugen Călușaru și alții din comuna Dăneasa hoții și-au însușit aproape 10.000 de lei.

Fărădelegile comise de banda de hoți de la I.C.I.L. Drăgănești-Olt sînt mult mai multe și toate-s grave. Acum banda de jefuitori este descoperită. Justiția populară nu va avea nici un fel de îngăduință față de jefuitorii avutului obștesc. Oamenii muncii din raion cer ca pedepsele care li se vor da hoților să fie foarte aspre.

GH. BACIU

Informații

Tineretul muncitor din țara noastră întîmpină ziua de 23 August cu însemnate realizări. Astfel, tineretul din Regiunea Autonomă Maghiară a împădurit peste 260 de ha. de teren, iar tinerii din regiunea București au reușit să curețe mai mult de 50.000 de ha. de izlaz. Tinerii din regiunea Craiova au obținut 150.000 de kg. de grîu din spicele adunate de ei de pe miriști.

Gospodăriile agricole colective din întreaga țară au treierat pînă acum mai mult de 92 la sută din recolta de grîu. In regiunile Suceava, Stalin, Oradea, Baia Mare, Cluj, Bacău, Craiova, Iași și Regiunea Autonomă Maghiară producțiile medii de 1.300—1.800 kg. de grîu la ha. obținute de gospodăriile colective sînt mult superioare producțiilor țăranilor muncitori cu gospodărie individuală.

★

In cursul acestei luni va începe însămînțarea rapiței de toamnă. Cultura acestei plante oleaginoase va fi extinsă în sectoarele agricole cooperatist-socialist și particular cu peste 15.000 de ha. In acest scop, vor fi folosite soiuri noi, care asigură producții pînă la 1.500 de kg. de rapiță la ha.

★

In cursul lunii octombrie secția de științe agricole din Consiliul Central A.S.I.T. va organiza o consfătuire națională de viticultură care va dezbate problemele tehnice și sarcinile ce revin specialiștilor din sectorul viticol. Consfătuirea va discuta 17 rapoarte privind aspecte ale refacerii și extinderii viilor, crearea de noi soiuri, folosirea metodelor înaintate, mecanizarea viticulturii și a vinificației, rolul cercetării științifice etc.

★

In prezent, un număr de 300 de gospodării colective aplică sistemul de retribuire a muncii în raport cu rezultatele obținute la depășirea producției planificate. La acest fel de retribuire au trecut multe gospodării colective din regiunile Constanța, Craiova, Timișoara și Ploești. De asemenea, a crescut la aproape 2.000 numărul gospodăriilor colective care în primul semestru al acestui an au repartizat colectiviștilor avansuri bănești lunar sau trimestrial.

★

In această vară, gospodăriile agricole de stat din regiunea Galați au realizat în medie la ha. 1.479 de kg. de grîu, iar cele din regiunea Constanța 1.490 de kg. Multe gospodării de stat au predat însemnate cantități de grîu peste plan.

★

Regiunea București a executat arături de vară pe cea mai mare suprafață: circa 203.000 de ha. Pe suprafețe mari au fost făcute arături în ultima vreme și în regiunile Constanța, Timișoara și Oradea.

COLȚII DE LUP

SCHIȚĂ

de ȘERBAN NEDELCU

E ora șase după amiază. Pantelie Ciocan, fost crîșmar în Buciumeni, stă la o masă în livada sa, la umbra unui nuc bătrîn. Vorbește cu Naie Pribeagu, un țăran pirpiriu, venit la el cu borhotul de prune să facă țuică. Amîndoi privesc pe uliță, la trecători și din cînd în cînd, trag cîte o dușcă din licoarea abia ieșită din alambic

Din vîrful pomului, o nucă se desprinde din coaja verde și cade pe masă cu un pocnet scurt. Pantelie o sparge între degetele groase și desfăcîndu-i miezul, îi dă și celuilalt jumătate. Se uită apoi peste gard, în curtea lui Tudor Penică. Inalt și voinic, cu obrajii rumeni ca merele ce apleacă la pămînt crengile pomilor, Penică robotește la niște stupi de albine, fără să-i bage-n seamă

— Cînd prinde mămăliga coajă, săracu' se face-al dracului, și-o taie cu cuțitul — mormăie mînios Pantelie. Il vezi pe Tudor Penică? Altă dată, cînd ieșea din coșmelie, stătea numai cu ochii spre curtea mea. Nu știa cum să mă salute mai respectuos, ca să se pună bine cu mine Nu trecea o zi, ca să nu-mi ceară ceva. Ba să-i împrumut cazmaua, și toporul, ba un ciurel de mălai, ba grapa și plugul. Și-acu', de cînd lucrează la colectivă, parc-ar fi-nghițit un făcăleț! Se uită numai în sus și crede că nu-i nimeni ca el.

Ca și cum l-ar fi auzit, Tudor Penică se-ntoarce spre dînsul și-l privește pe sub sprîncene. Fără să spună vreun cuvînt, își reia lucrul.

— O fi supărat pe tine. Iți poartă pică de cînd i-ai luat pogonul ăla din luncă, zice Naie Pribeagu.

— Ași! De-atunci sînt douăzeci și mai bine de ani și multă vreme am fost prieteni. Pînă-a intrat în gospodărie, nu era zi lăsată de dumnezeu să nu-mi calce pragul. Nu-ți spusei? Toată ziua, bună ziua, venea la mine. „Dă-mi nea Pantelie p-aia! Dă-mi-o nea Ciocane pe cealaltă!" S-a făcut cu piele de drac, de-abia de cîțiva ani! De cînd a văzut că nu mai are nevoie de mine. Nu-l știi cît e de-afurisit! Nu știi ce mi-a făcut astă iarnă?.

— Toți sînt la fel. Și mie mi-a făcut-o Chiriță Bădircea! îl întrerupe Pribeagu.

— S-a dus la miliție și m-a pîrît că vînd țuică pe sub mînă, continuă Pantelie.

— L-am ținut treizeci de ani cu mămăligă. I-am dat pămînt în parte! Copiii lui au crescut la ușa mea și-acuma, drept recunoștință, mă dușmănește. Dac-ar fi-n stare, m-ar omorî cu o singură aruncătură de ochi.

— Niște ticăloși! se mînie Pantelie turnîndu-și țuică în cana borcănată. Nu mai găsești nicăieri omenie. Am plătit șase sute de lei amendă...

— De ce-ai plătit?

— Cică pentru speculă. Pentru că fac negustorie cu țuică, fără autorizație.

— Ai scăpat ușor. Zi bogdaproste că ai scăpat numai cu atît.

Tudor Penică a terminat treaba la stupii de albine. Se așează pe o bancă și aprinzîndu-și o țigară, privește cum razele soarelui se joacă pe oglinda acoperișului casei, de tablă nouă.

— Uite-l! Nesuferit și fudul a fost toată viața, nesuferit și fudul e și-acuma! Se tolănește ca boierii pe bancă și trage din țigare. S-a urcat scroafa-n copac, zice cu năduf, Pantelie..

Tudor Penică aude bine ocara, dar n-o ia în seamă. Se vede treaba că e obișnuit cu asemenea vorbe. Făcînd parcă în ciuda vecinului, se așează mai bine pe bancă, și fumează încet și tacticos.

— Cînd venea la prășit, la mine, mai mult fuma decît făcea treabă, continuă Pantelie. Il plăteam o zi și el muncea numai o jumătate. Da' acu, la gospodărie, a dat de dracu. Lucrează cu norma. Dacă nu muncește cum se cade, nu-i scrie zilemuncă la catastif și nu primește nimic.

Naie Pribeagu dă din cap în semn de încuviințare. Se scoală de pe scaun și se duce la cazan, de unde se întoarce repede.

— A dat norocul peste trîntorii ăștia. Le-a dăruit statul pămîntul lui Calistrat Dunăreanu. Au pus mîna și pe pămîntul meu din Ciretu, iar pe mine m-au mutat în padină. Am muncit pînă mi-au ieșit ochii să-l cumpăr... zicea el.

„Ai muncit, pe dracu' să te ia! Lasă că te știu eu. I-ai luat cu japca de la Maria Ciupitu", spune, în gînd, Pantelie. Dar cu voce tare adaugă:

— Mie nu mi-au luat două pogoane în Cioara și mi-au dat altele în valea cu ștevie?

Aruncînd o privire mînioasă asupra lui Tudor Penică, Pantelie Ciocan se aprinde din nou și-și reia șirul înjurăturilor. Spune fel și fel de vorbe urîte, și din leneș, bețiv și nepriceput nu-l scoate. După ce au băut trei sferturi din sticla de țuică Pantelie începe să spună că o să se-ntoarcă ea roata și atunci o să-l vadă pe-alde Tudor Penică și pe toți comuniștii din Buciumeni. Naie încearcă să-l domolească, dar nu poate. Speriat, se uită în jur să vadă dacă nu-l aude cineva. Zărește apropiindu-se, pe uliță, un țăran și deodată se ridică în picioare:

— Mă duc la cazan, că e pe sfîrșite, spune el și se îndepărtează. — Stai!.. strigă Pantelie în urma lui, dar Naie nu-l ascultă și intră în șopronul unde se află alambicul.

Pantelie rămîne singur și privește în jur, poate-o găsi ceva de care să se lege. Nu găsește nimic și bea de unul singur.

Deodată, se ridică și el și pornește spre uliță. De poarta lui se apropie un țăran cu o pălărie pleoștită. Pantelie știe că omul a vrut să intre în gospodăria colectivă, dar s-a împotrivit nevastă-sa.

— Incotro ai plecat, Ilie? Ai făcut țuica? îl întreabă Pantelie.

Ilie se oprește locului.

— Incă n-am făcut-o. Am numai o jumătate de cazan și caut pe cineva să ne întovărășim.

— Dacă nu găsești, dă-mi-l mie și-ți dau o vadră de țuică pe el.

Omul nu mai răspunde și trece mai departe. Pantelie se gîndește să-i mai spună ceva ca să-l oprească, dar își ia seama. Pe uliță, înaintează spre el Stan Chițavet, un țăran mijlocaș.

— Dă-mi s-aprind și eu, măi Stănică, spune Pantelie cînd omul se apropie. Vii de la sfatul popular?

— Am fost la Gheorghe Nițelea să-mi dea niște grîu de sămînță. Al meu a ieșit mălurat și șiștav.

— Și ți-a dat?

— Zicea că-mi dă.

— Cît te costă o dublă?

— O dublă și-un sfert de-al meu. Da' s-a lăsat cam greu. Cică de ce nu intru și eu în colectivă? E dat dracului Gheorghe! Știi c-a primit numai avans o sută cincizeci de duble?

După ce aruncă mucul țigării și-l strivește cu talpa bocancului, Stan Chițavet pornește mai departe. Pantelie Ciocan trage fumul adînc în piept și cuprins de mînie, mormăie uitîndu-se în urma lui:

— Mare bou mai ești Chițavete! Crezi că toate muștele fac miere. Nu mai încapi în piele de bucurie că ți-a făgăduit ăla cîteva duble de grîu de sămînță.

Chițavet nu-l aude. Grăbește pasul să-l ajungă pe un țăran care-a ieșit dintr-o ogradă și a pornit pe uliță la deal.

— Stai nea Marine, că am să-ți spun o vorbă: strigă el cu voce groasă.

După ce Chițavet s-a îndepărtat Pantelie Ciocan se învîrtește, fără nici un rost prin ogradă. N-are chef nici să repare poarta care se ține numai într-o balama, nici să se apuce de altă treabă. N-are cu cine să stea de vorbă și să-l asculte. Se simte singur și neluat în seamă de nimeni. Ia un băț de pe prispă, îl pune sub subsuoară și pornește, cu pas greoi, în sat. După o sută de metri, la o răspîntie de drumuri, se întîlnește cu Ion Ghetea, fostul său argat, azi președintele gospodăriei colective.

— Noroc, tovarășe președinte! îl întîmpină Pantelie cu bucurie prefăcută.

— Bună ziua, îi răspunde rece Ion Ghetea.

— Imi pare bine că te-ntîlnesc. Am auzit că ați strîns o sută de duble de grîu la pogon. Așa e?

— Cam așa. Trei mii patru sute de kilograme la hectar.

— Bravo! E-adevărat că te-au decorat?

— Mi-au dat Ordinul Muncii clasa a treia.

— Nici nu știi cît mă bucur! Parcă m-ar fi decorat pe mine, măi Ionică. Am spus eu de mult că o s-ajungi departe... Eu întotdeauna am ținut la tine, cu toate că uneori ne-am cam ciondănit din nimica toată!...

Fără să-i răspundă, președintele gospodăriei vrea să plece, dar Pantelie îl apucă de un nasture de la haină:

— Da' frate-tu Nicu pe unde e, tot la minister?

— Tot.

— Tot director?

— Director.

— Am auzit că a luat diploma de inginer!...

— A luat-o, răspunde scurt Ghetea.

— Și de el mă bucur. A muncit nițel, dar a izbutit. De cînd era mic îi plăcea cartea. Se ducea cu oile la păscut. Da-n loc să le pască, își umplea traista cu cărți de școală, de la fiu-meu și citea pe ele. Norocul lui că m-a ascultat cînd i-am spus: „Du-te măi băiete la meserie. Du-te și-nvață că oile nu-s de tine"!

Președintele aruncă o căutătură aspră și în loc de răspuns, pleacă mai departe pe ulița largă, plină de praf. Pantelie Ciocan nu se lasă. Pornește pe lîngă el, se gîndește ce să-i mai spună și zice:

— Am auzit că aveți niște purcei frumoși. E-adevărat că vindeți din ei? Aș cumpăra și eu o scrofiță de prăsilă.

— Avem, da' la chiaburi nu vindem, i-o trîntește scurt, președintele și dintr-o zvîcnitură se desprinde de lîngă el și trece pe cealaltă parte a uliței.

Uluit, Pantelie Ciocan rămîne locului și bodogănește:

— Ăsta tot dat dracului a rămas! Colțos. Nu poți să vorbești omenește cu el.

Se întoarce brusc, pe cîlcîie și apucă pe o uliță strîmtă. Merge la Polifron Basamac, cu care are de făcut o afacere. Dar după vreo cincizeci de pași, își aduce aminte că a sfîrșit tutunul și se întoarce din drum, pornind spre magazinul cooperativei. Merge cu pas domol și începe din nou să bodogănească:

— Dă-l dracului și pe Basamac Nu-mi mai rup picioarele pînă la el.

După trei ore, Pantelie Ciocan stă în pat, cu fața în sus și trage adînc din țigară. Cu ochii în tavanul luminat de o rază albă de lună, mormăie:

— S-au făcut toți ai dracului! Nu te mai poți înțelege cu ei. Ce le-aș face eu dacă mi-ar mai sta în puteri!..

Adoarme tîrziu și visează că i-au crescut colți de lup.

FAPTELE — CEL MAI PUTERNIC ÎNDEMN

Zilele acestea, pe ogoarele regiunii Craiova au fost treierate păioasele de pe ultimele hectare. S-a încheiat, așadar, un capitol de bilanț al muncilor agricole, în care sînt înscrise acum negru pe alb roadele unui întreg ciclu de producție. Care sînt aceste roade? În primul rînd trebuie să subliniem faptul că, deși condițiile de climă au fost destul de grele, gospodăriile agricole colective au obținut producții mari atît la grîu cît și la orz. Pentru a ilustra acest lucru este de ajuns un singur exemplu: gospodăriile colective din Maglavit, Basarabi, Seaca de Cîmp și a... din raionul Calafat au cules în medie cîte 2.000 kg. grîu la ha. Rezultate bune au dobîndit și cele 61 cooperative agricole de producție din regiune, precum și întovărășirile agricole. În ansamblu, pe întreaga regiune, unitățile agricole cooperatiste au realizat cu 350 kg. mai mult grîu și cu 400 kg. mai mult orz decît țăranii muncitori cu gospodării individuale.

Succesele înregistrate de unitățile agricole cooperatiste din regiunea Craiova nu au rămas însă simple cifre de bilanț. În perioada treierișului, ele au constituit pentru organele locale de partid și de stat un mijloc puternic și eficace în lămurirea țăranilor muncitori cu gospodării individuale asupra superiorității muncii în comun, cu mijloace mecanizate și după cerințele agrotehnicii. Convingîndu-se în mod concret, la fața locului, pe arie, că rezultatele obținute în gospodăria colectivă, cooperativa agricolă de producție sau întovărășirea agricolă sînt cu mult mai mari decît cele dobîndite de ei, mulți țărani muncitori cu gospodării individuale au făcut cereri să fie primiți în unitățile agricole cooperatiste. Astfel, numai în perioada treierișului (4 iulie—6 august) s-au înscris în unitățile agricole cooperatiste existente peste 340 de familii cu 1.240 de hectare.

În prezent, în gospodăriile agricole colective din regiunea Craiova a început împărțirea avansurilor. Trebuie folosit acest prilej, pentru popularizarea și mai largă a succeselor dobîndite de aceste unități, în scopul atragerii unui număr cît mai mare de țărani muncitori cu gospodării individuale pe calea muncii în comun, care s-a dovedit a fi calea bunăstării și a belșugului.

G. L.

Crescătorul DE PĂSĂRI

Acum cîteva zile, treburile mi-au purtat pașii și prin părțile Slatinei. La Valea Mare, în timp ce stam de vorbă cu cîțiva membri din conducerea gospodăriei colective, s-a apropiat de noi un bărbat înalt, cu păr bogat și ochi căprui, pe care îl mai văzusem undeva. Unde? Cînd?

— Ce se aude cu bolumacii, tovarășe vicepreședinte? a întrebat el. Trebuie să facem mai repede padocul și să închidem puii. În sat mai mor păsări pe la săteni și unii în loc să le îngroape le aruncă în rîul care trece și prin curtea gospodăriei noastre. Se poate întinde molima și la puii noștri, a încheiat el plin de îngrijorare.

Ascultîndu-l și privindu-l mai cu atenție, mi-am amintit de consfătuirea crescătorilor de păsări care a avut loc nu de mult la Casa Agronomului din București. Acolo mai auzisem această voce; acolo îl văzusem pe omul acesta: Dinu Gheorghe, crescătorul de păsări de la gospodăria colectivă „Zorile Socialismului" din comuna Valea Mare, regiunea Pitești.

Nu sînt decît cîteva luni de cînd Dinu Gheorghe muncește la crescătoria de păsări. La început nu se pricepea prea mult. Din cărți, de la ingineri și tehnicieni, el a învățat multe lucruri folositoare: cum să crească puii, cum să-i îngrijească, ce să le dea să

INSEMNARI

mănînce, cum să-i ferească de diferite boli etc. Și toate aceste cunoștințe precum și cele căpătate la consfătuire le-a pus în practică. De aceea, cei peste 400 de pui, care abia au două luni, arată ca de patru, așa de bine sînt dezvoltați. El le-a dat mîncare bună (cîte 6-7 tainuri la început, apoi le-a mai rărit) în special uruiala amestecată cu lapte acru, verdețuri, săruri minerale și cîte altele. Apa dezinfectată cu albastru de metilen, o schimba de 5—6 ori pe zi. Văzînd că în puiernița puii stau cam înghesuiți și nu aveau aer curat, el s-a gîndit că n-ar fi rău dacă ar da geamurile jos, iar în locul lor să pună plasă de sîrmă. Zis și făcut. Acum puii sînt mari, frumoși și sănătoși. Crescătorul are însă o nouă grijă; aceea a construirii padocului.

L-am auzit vorbind pe Dinu Gheorghe și despre ceea ce are de făcut gospodăria colectivă pentru dezvoltarea crescătoriei de păsări.

— Noi vrem să înființăm o crescătorie de găini ouătoare, dar peste 50 la sută din puii pe care îi avem sînt cocoși. De aceea ne-am gîndit la un moment dat să-i vindem, însă n-am fi realizat prea mult. Soluția pentru ceea ce ne-am propus am găsit-o. Cînd am fost la consfătuire, am făcut un drum la gospodăria de stat Mogoșoaia și am aranjat cu cei de acolo să facem schimb. Conducerea gospodăriei noastre a aprobat: le dăm cocoși și ne dau puici.

Poate că în tot ce se plănuiește nu-i nimic deosebit, dar rîvna cu care muncește crescătorul de păsări Dinu Gheorghe constituie o pildă vrednică de urmat. Dacă este adevărat ca: „picătura cu picătura se face marea", tot atît de adevărat este că puțin cîte puțin, crescătorul de păsări Dinu Gheorghe contribuie cu munca și priceperea lui la dezvoltarea averii obștești a gospodăriei.

Pentru aceasta, el se bucură de toată prețuirea colectiviștilor.

FLORICA PLOPEANU

CIFRE ȘI FAPTE din unitățile agricole cooperatiste

● Duminică 3 august a. c. la gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" din comuna Iecea Mare, raionul Jimbolia, a avut loc împărțirea avansului de patruzeci la sută pe acest an.

Pentru cele 335 zile-muncă efectuate pînă în prezent în gospodărie, colectivistul Cojocaru Ștefan a primit 1.005 kg grîu, 167 kg de orz și 1.005 lei, iar pentru cele 294 zile-muncă, Ștefan Sara a primit 882 kg de grîu, 134 kg de orz și 882 lei. Asemenea cantități de produse și sume de bani au primit majoritatea colectiviștilor din această gospodărie. La toamnă cînd se va face împărțirea veniturilor, ei vor primi aceste cantități și mai mari de produse și bani.

● Odată cu împărțirea avansului în gospodăria agricolă colectivă din comuna Uihei, raionul Sînnicolaul Mare, s-a dat un avans de 40 la sută și bătrînilor membri ai gospodăriei. Astfel, bătrînul colectivist Kintie Cristian a primit 500 kg de grîu, iar Kiefer Nicolae 200 kg de grîu.

● Colectiviștii din Copleni, raionul Carei, au obținut în acest an o producție medie de grîu de 2.300 kg la hectar, cu 200 kg mai mult decît media realizată anul trecut. Față de sectorul individual, producția medie realizată de colectiviști este cu circa 800 kg grîu la ha. mai mare.

● În raionul Satu Mare, întovărășiții se îngrijesc de asigurarea cantității de sămînță necesară însămînțărilor de toamnă. De pildă cei din comuna Viile Satu Mare, au adunat în comun încă de la arie 7.000 kg de grîu, cei din satul Potău peste 3.000 kg., iar cei din Băbăești 3.500 kg de grîu.

La îngrășătoria de porci a G. A. S. Hărman

La îngrășătoria gospodăriei de stat Hărman, regiunea Stalin, prin buna îngrijire și furajare a porcilor se obțin rezultate importante. Printre muncitorii fruntași ai gospodăriei se numără și îngrijitorul Bastea Virgil, decorat cu Medalia Muncii. De la fiecare porc pe care-l îngrijește, el obține un spor lunar de greutate de 17 kg, în loc de 15 cît este planificat.

Foto: F. BICIUȘCA

MĂRESC AVEREA OBȘTEASCĂ

Printre măsurile luate de colectiviștii din satul Conduratu, raionul Mizil, în vederea creșterii avuției obștești a fost și cea privind dezvoltarea sectorului zootehnic.

In acest scop a fost mărit șeptelul cu încă 8 vaci de lapte și 6 scroafe, iar pînă la sfîrșitul anului colectiviștii vor mai cumpăra încă 8 scroafe și vor crește din prăsilă 6 juninci. La acestea se adaugă turma de oi a gospodăriei, care numără 254 oi de rasă țigaie, dintre care 209 oi-mame.

Anul trecut, din creșterea animalelor, gospodăria a obținut un venit bănesc de 97.038 lei, iar anul acesta în primele 7 luni, a încasat din vînzarea produselor animale 110.000 lei.

Pentru a asigura animalelor hrana necesară pe timpul iernii, colectiviștii vor însiloza 100 tone de porumb furajer.

ÎN LANUL DE FLOAREA-SOARELUI

Pe tarlaua gospodăriei colective din comuna Vîrtoapele, regiunea București, floarea-soarelui a crescut aproape de două ori cît un stat de om. „Iată ce va să zică a semăna la vreme și a întreține plantele așa cum scrie la carte", spune tov. Ionete Marin, președintele gospodăriei, (în stînga fotografiei) unui grup de colectiviști veniți cu el la cîmp.

Foto: V. LEUCA

Organizarea temeinică a muncii — chezășia îndeplinirii și depășirii planului

Gospodăria agricolă de stat Goești din raionul Amaradia și-a depășit în acest an sarcinile de plan la cultura grîului, dobîndind totodată și un preț de cost scăzut: cu 64 de lei mai mic la fiecare tonă. Acest lucru a fost posibil datorită sporirii producției medii la ha, ca urmare a aplicării unei agrotehnici diferențiate, și reducerii cheltuielilor de producție cu 15 la sută prin mecanizarea completă a lucrărilor.

Dintre regulile agrotehnice folosite, alegerea unei bune premergătoare, pregătirea terenului la timp și însămînțarea în epoca optimă s-au dovedit a avea o mare influență asupra producției. Astfel, pe o suprafață de 120 ha de la trupul Negoești, unde însămînțarea grîului s-a făcut mai devreme (în luna septembrie) și după o bună premergătoare (lucernă) producția medie de grîu la ha a fost dublă față de cea planificată.

Ținînd seama de această experiență, în gospodăria agricolă de stat Goești s-a acordat în vara aceasta o atenție deosebită pregătirii campaniei însămînțărilor de toamnă, accentul principal punîndu-se pe alegerea și stabilirea solelor unde se va însămînța grîul, aratul și încorporarea îngrășămintelor chimice de bază, condiționarea semințelor, precum și pe o temeinică organizare a muncii, care să asigure aplicarea rațională a acestei agrotehnici. Din cele 900 de ha. destinate grîului, 750 de ha eliberate de grîu (în primul an) și porumb furajer au fost de acum arate și îngrășate cu 200 kg superfosfat la ha. Restul suprafeței (150 ha) va fi semănat după porumbul boabe timpuriu, care se va recolta între 10—20 septembrie. Trebuie menționat că întreaga suprafață de miriște (684 ha) a fost mai întîi arsă și apoi arată. Paralel cu pregătirea terenului au fost alese semințele necesare (10 vagoane din soiul Cenad 117 și 6 vagoane din soiul A-15, ambele din producție proprie), care au fost repartizate pe brigăzi, potrivit planului de însămînțări.

Demn de subliniat este faptul că începînd din vara aceasta munca în gospodărie a fost complet reorganizată: au fost constituite 6 brigăzi (4 de cîmp și 2 zootehnice), iar tractoarele și mașinile agricole au fost repartizate brigăzilor de cîmp, în funcție de suprafața pe care o dețin.

Acestea sînt conduse de către un inginer agronom, ajutat de un mecanic de întreținere. Prin această reorganizare, șefii de trupuri (deveniți acum șefi de brigăzi) sînt mai legați de teren, iar conducerea gospodăriei fiind în contact direct cu brigăzile este mai apropiată de locul de producție, putînd să exercite un control concret și operativ al lucrărilor. Totodată, brigăzilor li se asigură același teren pentru tot ciclul de producție, asistență agrotehnică permanentă, precum și mijloacele mecanice necesare. Consecința? Crește simțul de răspundere al personalului întregii brigăzi pentru realizarea planului de producție, grija față de avutul obștesc etc.

Rezultatele obținute în pregătirea campaniei de toamnă ne îndreptățesc să credem că prin noua reorganizare a muncii efectuată în gospodăria agricolă de stat Goești, atît cadrele cît și mijloacele de muncă sînt folosite mai judicios, ceea ce va permite aplicarea diferențiată a agrotehnicii, executarea unor lucrări de calitate cu mijloacele mecanizate etc. De pildă, conducerea gospodăriei și-a propus să mai aplice un tratament de îngrășăminte chimice la cultura grîului: cîte 50 de kg de azotat de amoniu la ha în toamnă cînd va începe vegetația grîului, și fazial, în primăvara anului 1959, în timpul vegetației.

Fără îndoială că nu toate gospodăriile agricole de stat se află în situația celei din Goești: cu trupuri mici, dispersate încă la mari distanțe. De aceea, deși considerăm că reorganizarea muncii făcută în această unitate este bună, nu pledăm pentru generalizarea ei. Totuși, unele învățăminte cum ar fi permanentizarea brigăzilor pe aceleași sole pentru cicluri întregi de producție și repartizarea mai rațională a cadrelor și mașinilor în funcție de necesitățile producției, e bine să fie însușite și aplicate și de alte unități. Bineînțeles, că aceasta nu trebuie făcută în mod șablon, ci, ținîndu-se seama de condițiile concrete ale fiecărei gospodării. Oricum, un lucru trebuie înțeles: numai o temeinică și rațională organizare a muncii asigură folosirea deplină a tuturor posibilităților create de regimul nostru democrat-popular gospodăriilor agricole de stat în vederea transformării lor în unități puternice, care să asigure statului cantități tot mai mari și mai ieftine de produse agricole marfă.

L. GHEORGHE

O COLECTIVĂ din munții Vrancei

(Urmare din pag. 1)

100.000 lei. În afară de oi, gospodăria mai crește și porci de rasă. Numărul acestora este însă mic față de posibilitățile gospodăriei.

O sursă importantă de venituri pentru gospodărie o constituie materialul lemnos pe care și-l procură din pădurea proprie ce se întinde pe 13 ha. din copacii răzleți aflați în poienile din perimetrul gospodăriei, precum și din ceea ce revine ca plată în natură colectiviștilor care lucrează în exploatările forestiere ale statului. Valorificînd bușteni, cherestea, araci, lemne de foc, precum și putini, ciubere cofe, albii etc., confecționate în ateliere de către cei 12 meseriași, gospodăria a realizat anul trecut un venit de 262.111 lei. Aceasta, în afară de însemnate cantități de cereale pe care le-a obținut prin livrarea de material lemnos unor gospodării colective de la cîmpie. Venituri bănești mari (107.000 lei) au adus și cele 4 autocamioane care au făcut transporturi și pentru diferite întreprinderi și organizații economice ale statului. Cît privește pomicultura și viticultura, acestea contribuie, deocamdată, în măsură mai mică la realizarea veniturilor bănești, fiind abia la începutul dezvoltării lor. In prezent gospodăria posedă 9 ha cu plantații de pomi fructiferi, din care 4 ha pe rod, și 6 ha cu vie nobilă (la Golești) din care 4,60 ha. plantate în primăvara acestui an.

Creșterea avuției obștești și a veniturilor bănești a adus după sine, cum era și firesc creșterea simțitoare a veniturilor colectiviștilor. Anul trecut, membrii gospodăriei au primit pentru fiecare zi-muncă efectuată cîte 12 kg de diferite produse, din care 6 kg numai cereale precum și cîte 10 lei. Familia colectivistului Vasile Nichitoiu, de pildă, a primit pentru cele 1.350 zile-muncă peste un vagon și jumătate de produse și 13.500 lei. Dacă ținem seama că valoarea zilei-muncă, a fost de 35 lei, înseamnă că familia lui Nichitoiu a realizat un venit total de 47.250 lei sau 3937,50 lei lunar. Dacă mai ținem cont și de faptul că Vasile Nichitoiu mai are pe lîngă casă o vacă cu lapte, 2 porci, 15 oi, vreo 40 de păsări și o mică grădină de zarzavaturi nu-i greu să ne închipuim viața îndestulată pe care o duc membrii familiei lui Nichitoiu. Exemplul acesta este fără îndoială dintre cele mai bune. Dar și ceilalți colectiviști, cîștigă bine, venitul lor ridicîndu-se în medie la 15—20.000 lei anual. Așa se explică, de altfel, cum în ultimii ani numeroși colectiviști au fost în stare să-și construiască locuințe, să-și cumpere mobilă, aparate de radio și alte bunuri la care înainte vreme nici nu visau.

Membrii gospodăriei colective din comuna Paltin nu se vor opri aici. In urma consfătuirii de la Constanța ei și-au făcut planuri îndrăznețe. Potrivit acestor planuri ei vor dezvolta și pe mai departe creșterea oilor, vor extinde creșterea porcilor, vor înființa o fermă de vaci. De asemenea, viticultura și pomicultura vor fi mult extinse. Chiar în primăvara anului viitor vor planta 4 ha cu vie și pomi. De o mare atenție se vor bucura și întreprinderile anexe (atelierele) a căror capacitate va fi lărgită considerabil. Procedind în felul acesta, colectiviștii din Paltin vor dobîndi, fără îndoială, noi succese pe calea dezvoltării gospodăriei și a îmbunătățirii traiului lor.

Contribuția mecanizatorilor

Pînă acum 2—3 ani, S.M.T. Stilpu din regiunea Ploești, nu izbutea totdeauna să-și îndeplinească planul de producție. Principala cauză o constituie faptul că în raza de activitate a stațiunii nu erau decît puține unități agricole cooperatiste și acelea mici. Ca urmare, mecanizatorii S.M.T.-ului erau nevoiți să alerge de la un petec de ogor la altul, pierzînd timp prețios de lucru, irosind carburanți și uzind piese de schimb.

In prezent însă stațiunea nu numai că își îndeplinește dar chiar și depășește planul de producție. Aceasta datorită faptului că în ultimul timp sectorul cooperatist din raza sa de activitate s-a dezvoltat mult. Ea deservește acum 9 gospodării colective, o cooperativă agricolă de producție cu rentă și 28 de întovărășiri agricole. Comune ca Lipia, Ulmeni ori Sărățeanca sînt azi cooperativizate în procent de 80—100 la sută.

La obținerea acestor succese, colectivul stațiunii și-a adus partea sa de contribuție. Cum anume, prin ce metode?

In primul rînd, mecanizatorii s-au străduit să demonstreze țăranilor muncitori că prin folosirea mașinilor munca e mult mai ușoară și mai spornică. Și aceasta nu numai în ceea ce privește aratul, semănatul, ori recoltatul, ci și la întreținerea culturilor, grapatul, discuitul, cultivatul și alte lucrări agricole. S.M.T.-ul a înlocuit munca grea și istovitoare făcută cu brațele și atelajele, executînd pe sute și sute de hectare lucrări speciale ca: desțeleniri, prășit mecanic, irigat etc. Executînd pe ogoarele colectiviștilor și întovărășiților lucrări de bună calitate, mecanizatorii au contribuit la obținerea de producții mari. Anul trecut, bunăoară, de pe urma muncii cu mijloacele mecanizate ale S.M.T.-ului, colectiviștii din Gherăseni au recoltat în medie la ha. 1.742 kg. grîu, 1.875 kg. orz, 1.800 kg. ovăz, 3.000 kg. porumb. Aceasta în vreme ce sectorul individual a recoltat în medie între 900—1000 de kg. grîu la ha. Și întovărășiții au cules rod bogat de pe urma muncii tractoarelor. Cei din Tăbărăști de pildă, au dobîndit 1.473 kg. grîu la ha., cu 433 kg. mai mult la ha. decît sectorul individual, la porumb sporul de recoltă fiind și mai mare: 1.763 kg. la ha. În acest an, unitățile agricole cooperatiste, cum sînt colectivele din Gherăseni și Sudiți au obținut în medie între 1.600—1.700 kg. grîu la ha., cu 8—900 kg. mai mult decît țăranii individuali.

Popularizarea succeselor colectiviștilor și întovărășiților a constituit obiectul unei vii munci de agitație, în care au fost antrenați agronomi de sector, pontatori-alimentatori și alți mecanizatori fruntași. S-a format astfel un puternic colectiv de agitatori în frunte cu directorul D. Chernischi.

Demnă de evidențiat este munca echipelor de agitatori S.M.T.-iști conduse de organizatorul de partid Gh. Pătrînoiu, agronomul șef Guță Victor și dispecerul Mocanu Ștefan, echipe care au lucrat în comunele Lipia, Gherăseni și Costești. Pentru a lămuri un număr cît mai mare de țărani muncitori cu gospodării individuale să pășească pe drumul agriculturii socialiste, echipele au studiat mai întîi pe teren realizările colectiviștilor și întovărășiților din comunele învecinate notîndu-și sporurile mari de recoltă obținute de către aceștia în comparație cu individualii din comunele respective. Apoi au stat de vorbă cu țăranii muncitori individuali, cărora le-au arătat cum este organizată munca într-o gospodărie colectivă sau în întovărășire, cum se face plata muncii și cu cît cresc veniturile celor ce-și muncesc pămîntul în comun. Ei au dat ca exemplu recoltele mari dobîndite de colectiviștii și întovărășiții din Tăbărăști, Gherăseni etc. Deosebit de aceasta se făceau și vizite la unitățile cooperatiste unde țăranii individuali vedeau cu ochii lor cum muncesc și cum trăiesc colectiviștii.

Roadele muncii vrednicilor agitatori nu s-au lăsat prea mult timp așteptate. Întovărășirea agricolă din Gherăseni a crescut cu încă 10 familii, iar gospodăria colectivă din aceeași comună, față de anul trecut (cînd avea doar 81 familii) are acum 102 familii, cu aproape 500 ha. In comuna Costești numărul colectiviștilor a sporit cu încă 16 familii, cel al întovărășiților cu încă 20. In comuna Lipia, deosebit de faptul că numărul colectiviștilor a sporit cu mult, cele 3 întovărășiri s-au comasat într-una singură. Și în comunele Ulmeni și Stilpu, tot ca rod al muncii agitatorilor, s-a făcut comasarea a cîte două întovărășiri într-una. Cu importante procente au crescut suprafețele unităților agricole cooperatiste și în comunele Sărățeanca (toți țăranii muncitori alcătuiesc o singură întovărășire puternică, făcînd toate muncile în comun), Smeeni, Tăbărăști etc.

In prezent suprafața gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole se ridică la 10.008 ha., fiind mai mare cu aproape 1.000 de ha. ca anul trecut. Ca urmare, S.M.T. Stilpu execută acum lucrări în cea mai mare parte în sectorul cooperatist asigurîndu-și astfel cu prisosință realizarea și depășirea planului de producție.

Trebuie arătat că, mecanizatorii S.M.T.-ului aduc și prin alte forme de muncă o contribuție însemnată la întărirea și dezvoltarea unităților socialist-cooperatiste din raza de activitate. Astfel, agronomii ajută la dezvoltarea multilaterală a acestor unități (crearea de noi ramuri de producție ca: oierit, stupărit, viticultură, pomicultură etc.), mecanicii îi sprijină pe colectiviști și întovărășiți la reparatul mașinilor și uneltelor, corpul de contabili în frunte cu tov. Vagner Gavril, contabil șef, sprijină punerea la punct a evidenței și altor lucrări cu caracter financiar-gospodăresc etc.

Toate acestea dovedesc că S.M.T. Stilpu își îndeplinește sarcina de organizator al producției agricole în unitățile cooperatiste din raza sa de activitate.

I. LEȘEANU

IN GOSPODĂRIILE AGRICOLE DE STAT DIN REGIUNEA CRAIOVA

Să se însilozeze cantități cît mai mari de furaje

Gospodăriile agricole de stat din regiunea Craiova și-au propus să însilozeze în acest an 42.000 tone de porumb furajer, asigurînd astfel cel puțin 4.000 kg. de siloz pentru fiecare taurină, 200 kg. pe cap de ovină etc. Cu această cantitate, în condiții normale (adică, avînd asigurate și celelalte furaje, mai cu seamă fînurile, în proporție corespunzătoare) s-ar fi putut face față cu succes alimentării animalelor pînă la începerea pășunatului din primăvara anului 1959.

Datorită condițiilor climatice neașteptate din acest an, era necesar însă ca unitățile din cadrul Trustului Gostat-Craiova să acorde o atenție mai mare însilozării porumbului furajer, precum și a altor nutrețuri, pentru a depăși sarcinile de plan, suplinind astfel lipsa fînurilor cu cantități cît mai mari de siloz. Este adevărat că unele gospodării cum ar fi Filiași, Burila Mare, Cetate, Gîrla Mare etc. au însilozat pînă acum pe lîngă porumb furajer și mari cantități de stuf verde, lucernă și alte sortimente. Altele însă, printre care Halînga, Breasta, Tg. Jiu, deși au sarcina să însilozeze cantități foarte mari de porumb, nici nu au început această lucrare. Se pune întrebarea: cum se va asigura la iarnă în aceste unități, ca și în altele care se află în aceeași situație hrana necesară animalelor? Se va cumpăra din nou, așa cum s-a procedat și în alți ani, furaje din alte regiuni? Experiența unor gospodării ca cea din Romanești, Breasta etc. arată că transportarea furajelor de la mari distanțe încarcă prețul de cost al acestora și implicit al produselor zootehnice, ceea ce constituie o piedică serioasă în rentabilizarea unităților.

Paralel cu executarea arăturilor de vară și a altor pregătiri ce se fac în vederea însămînțărilor de toamnă, gospodăriile agricole de stat din regiunea Craiova trebuie să intensifice ritmul însilozării porumbului furajer. Pentru aceasta este necesar ca munca să fie în așa fel organizată, încît în cursul zilei să funcționeze cu maximum de randament toate cele 45 de tocători aflate în dotarea unităților. Totodată, pentru a asigura cantități cît mai mari de nutrețuri din producție proprie, conducerile gospodăriilor trebuie să ia măsuri pentru însilozarea tuturor ierburilor, pentru ca în etapa a doua să se poată însiloza porumbul furajer semănat în miriști, cocenii rezultați după recoltarea porumbului boabe, resturile de grădină etc. Folosind experiența gospodăriei din Gîrla Mare, e bine ca unele unități ca Turceni, Tg. Jiu, și altele, unde apa freatică este mai la suprafață, să folosească metoda însilozării la suprafață.

Gospodăriile agricole de stat din regiunea Craiova au posibilitatea să-și realizeze planul de însilozări. Problema care se pune însă este ca ele să depășească acest plan. Or, și pentru aceasta au toate șansele, dacă nu vor precupeți nici un efort în executarea acestei lucrări.

GH. LEU

PACEA TREBUIE SA TRIUMFE

— *Lucrările sesiunii extraordinare speciale a Adunării Generale a O. N. U.* —

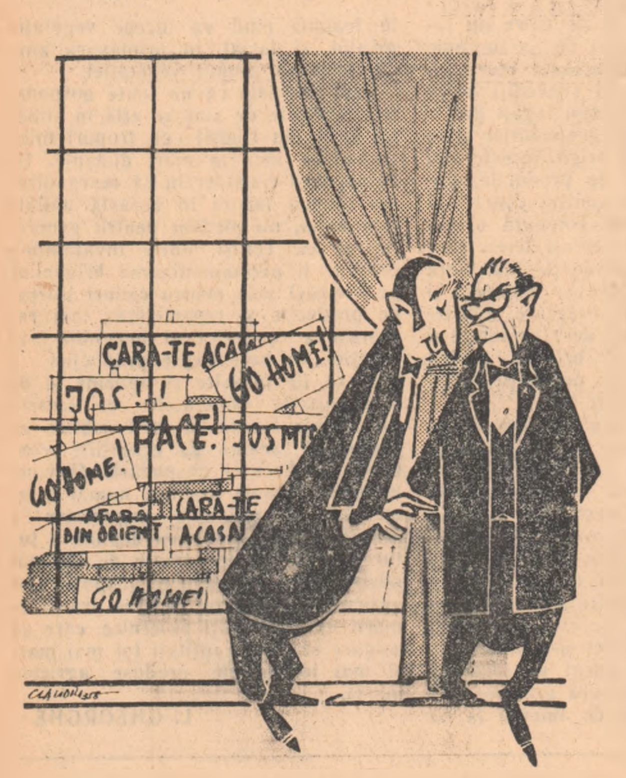
Evenimentul extern cel mai important din ultimele zile îl constituie convocarea, la cererea Uniunii Sovietice, a sesiunii extraordinare speciale a Adunării Generale a ONU pentru adoptarea măsurilor în vederea slăbirii încordării internaţionale, încordare provocată în primul rînd de aducerea trupelor SUA şi Angliei în Liban şi Iordania. Sesiunea extraordinară a Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite se întruneşte după ce Consiliul de Securitate, care a fost creat în cadrul ONU pentru a servi ca instrument al păcii, nu a fost în stare să ia măsurile cuvenite pentru încetarea imediată a agresiunii şi pentru retragerea trupelor americane şi engleze din Liban şi Iordania. Aceasta din cauza componenţei actuale a Consiliului de Securitate, precum şi din cauza politicii SUA, care paralizează acţiunile Consiliului. SUA şi Anglia au continuat să-şi trimită trupe şi astfel să extindă agresiunea lor chiar atunci cînd Consiliul de Securitate examina problema preîntîmpinării extinderii conflictului în Orientul Arab.

In aceste condiţii, guvernul Uniunii Sovietice a propus, după cum se ştie, convocarea grabnică a conferinţei şefilor guvernelor celor cinci puteri cu participarea secretarului general al ONU pentru a se lua imediat măsurile efective în vederea încetării conflictului militar care a început în regiunea Orientului Apropiat şi Mijlociu. Dispreţuind însă cererile opiniei publice mondiale, guvernele SUA şi Marii Britanii au torpilat de fapt convocarea acestei conferinţe, asumîndu-şi astfel o grea răspundere în faţa popoarelor lumii. Animat de dorinţa de a face totul pentru salvarea păcii, guvernul sovietic a cerut convocarea grabnică a unei sesiuni extraordinare speciale a Adunării Generale a ONU pentru discutarea situaţiei din Orientul Apropiat şi Mijlociu. Lucrările sesiunii s-au deschis la New-York în ziua de 8 August. La această sesiune, delegaţia Uniunii Sovietice este condusă de Andrei Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al URSS. In fruntea delegaţiei ţării noastre la sesiunea extraordinară specială a Adunării Generale a ONU se află tovarăşul Avram Bunaciu, ministrul Afacerilor Externe al R.P. Romîne.

Incă din momentul în care Consiliul de Securitate a luat în discuţie problema convocării sesiunii extraordinare a Adunării Generale a ONU s-a vădit limpede tendinţa reprezentanţilor ţărilor agresoare de a abate atenţia Adunării Generale de la discutarea adevăratelor cauze care au dus la crearea primejdiei de război în Orientul Arab. Aceeaşi poziţie a avut-o delegatul SUA, Lodge, şi în prima şedinţă a sesiunii extraordinare speciale a Adunării Generale a ONU. Discursul său a sunat ca un apel de a nu se discuta despre staţionarea trupelor americane în Liban. Or, este cît se poate de limpede că nu se poate găsi nici o soluţie cu adevărat constructivă fără retragerea imediată a trupelor americane şi engleze din Liban şi Iordania.

La actuala sesiune, ca de altfel la toate întrunirile internaţionale şi în toate acţiunile şi manifestările cu caracter extern ale guvernului sovietic, Uniunea Sovietică are o poziţie clară, precisă, poziţie care corespunde celor mai arzătoare năzuinţi de pace şi libertate ale popoarelor. Uniunea Sovietică porneşte de la premiza că sarcina principală a acestei sesiuni este să ia măsuri eficiente pentru slăbirea încordării internaţionale şi pentru lichidarea primejdiei de război create prin acţiunile agresive ale S.U.A. şi Marii Britanii în Orientul Apropiat şi Mijlociu. Adunarea Generală a ONU trebuie să obţină încetarea deplină, cît mai grabnică, a intervenţiei armate în Orientul Apropiat şi Mijlociu şi crearea în această regiune a unor condiţii care să salveze popoarele de aici de amestecul străin în treburile lor interne. In primul rînd trebuie luate măsuri pentru retragerea neîntîrziată a trupelor americane din Liban şi a trupelor engleze din Iordania. Staţionarea acestor trupe pe teritoriul ţărilor amintite reprezintă o primejdie permanentă pentru pacea şi securitatea popoarelor şi o încălcare flagrantă a Cartei ONU.

Punctul de vedere al Uniunii Sovietice a găsit şi va găsi desigur un larg răsunet în rîndul opiniei publice mondiale. La ONU el va fi sprijinit cu hotărîre de toate ţările socialiste, ca şi de toate celelalte ţări iubitoare de pace şi progres. Omenirea aşteaptă ca acţiunile şi hotărîrile celei de a 3-a sesiuni extraordinare speciale a Adunării Generale a ONU să ducă la slăbirea încordării internaţionale, la întărirea păcii şi la înlăturarea primejdiei unui nou război mondial. Agresiunea împotriva ţărilor Orientului Arab trebuie curmată. Pacea trebuie să triumfe.

După cum era de prevăzut, în ciuda măsurilor extraordinare de securitate luate de guvernul brazilian, secretarul de stat J. F. Dulles a fost primit cu o puternică manifestaţie de protest împotriva politicii externe a S.U.A.

(ZIARELE)

— Vă rog Mr. Dulles să scuzaţi această întîmplare...

— Ce întîmplare? Pentru diplomaţii americani asemenea „întîmplări" au devenit obişnuite.

Desen de N. CLAUDIU

Ce apără flota a 6-a americană în Liban?

Pînă la sfîrşitul celui de-al doilea război mondial, Libanul şi Siria erau unite într-un stat. Beirutul a rămas însă sediul serviciilor de spionaj englez şi american. Trebuie să arătăm că numărul funcţionarilor ambasadei americane, de pildă, este foarte mare pentru o delegaţie diplomatică într-o ţară atît de mică ca Libanul.

Mister Dulles a trimis de pildă, la Beirut în afară de „diplomaţii" ambasadei şi trei ataşaţi, special însărcinaţi cu problemele politice, economice şi... petrolifere în Orientul Apropiat. Şi tot în Beirut se află şi cea mai mare sucursală a puternicului trust petrolifer american „Aramco". Iată şi alte cîteva firme a negoţului cu sînge şi ţiţei, cu sediul în capitala Libanului: „Mobil Oil Libano Incorp"; „Esso Standard of Near East"; „Companie Française de Petroles"; „Arabian Petroleum Company" etc.

Toţi aceşti funcţionari superiori şi directori ai sucursalelor petrolifere, agenţi de bancă, aventurieri, îl aveau ca protector pe Şamun, fostul preşedinte al republicii Liban care se cramponează încă, de scaunul prezidenţial. Iar Malik, ministru de externe, omul lui Dulles, încearcă, sub protecţia tunurilor flotei americane, să măsluiască mai departe dreptatea şi libertatea de care e atît de însetat poporul libanez.

Iată dar pe cine şi ce apără flota a 6-a a S.U.A. din Mediterană.

ANTON ALEXE

Din Uniunea Sovietică

ÎN LUMEA FLORILOR

A. POPOVICENKO

Pe Maxim Koval, preşedintele colhozului „Gorki" din raionul Kremenciug, l-am cunoscut în cabinetul secretarului comitetului raional de partid, Onoprienko.

— Faceţi cunoştinţă cu „regele" florilor, mi-a prezentat secretarul pe un om cu faţa zîmbitoare, care avea pe piept insigna de deputat. Mai multe flori ca la el în colhoz n-are nici o gospodărie din Ucraina!

Secretarul vorbea despre cultura florilor. Maxim Koval tăcea. Părea că florile nici nu-l interesează. Dar îl trădau ochii, în care se aprinseseră scîntei de îndată ce a venit vorba despre flori.

De la raion, Koval ne-a dus cu „Pobeda" sa, ca să ne arate ogoarele colhozului. In vreme ce hoinăream pe cîmp, ne urmărea mereu un miros gingaş, de parcă undeva prin apropiere s-ar afla o fabrică de parfumuri.

— Ce-i asta? l-am întrebat.

— Aha, a ajuns şi la dumneavoastră! a răspuns bucuros Maxim Koval. Mireasma aceasta minunată o răspîndeşte metiola. Seara o simţi pînă şi din sat.

Preşedintele ne-a vorbit apoi despre istoria culturii florilor în colhozul său. Cînd a luat fiinţă în satul Pescianoe colhozul „Gorki", Maxim Koval şi fratele său Pavel au propus să se cultive şi flori pe pămînturile colhozului. S-a cam făcut haz pe seama acestei propuneri, dar s-a rezervat totuşi un mic lot în acest scop. Florile au început să aducă an de an venituri tot mai mari. Totodată s-a lărgit şi suprafaţa cultivată cu flori.

Cînd Maxim Koval a devenit preşedinte al colhozului, iar fratele său a preluat şefia culturii florilor, suprafaţa rezervată acestei culturi s-a extins şi mai mult. Acum florile se cultivă pe 40 de hectare şi dau în fiecare an colhozului un venit de un milion şi jumătate de ruble!

— S-ar părea că cultura florilor e o îndeletnicire uşoară, ne spune preşedintele. In realitate însă aceasta e o muncă foarte migăloasă şi grea şi care cere multe cunoştinţe.

In colhozul „Gorki" se cultivă flori de sămînţă: metiole, ochiul-boului, brumărele, petunii, crizanteme, verbine, sipice, maci şi multe altele, în total peste 50 de soiuri. Valoarea unui kilogram de seminţe de flori este mare. Un kilogram de seminţe de mixandre, de pildă, se evaluează la 600—800 ruble!

Brigada cultivatorilor de flori, alcătuită în cea mai mare parte din femei, printre care Zina Kulnici, Ana Ţvelih, Valia Bogdan, Liuba Ivanenko şi Marfa Levcenko munceşte cu multă pricepere. Cultivatoarele pomenite mai sus participă în acest an la Expoziţia Agricolă Unională şi au fost distinse cu medalii.

Floricultorul-şef al colhozului „Gorki", Pavel Koval.

Faima cultivatorilor de flori din colhozul „Gorki" a ajuns departe dincolo de hotarele ţării. La Pescianoe poposesc deseori delegaţii din străinătate. Aici au venit oaspeţi din Polonia, Romînia, Canada şi din alte ţări.

Conducerea colhozului primeşte numeroase scrisori de la cultivatorii de flori din alte părţi; unii roagă să li se împărtăşească din experienţa cultivării florilor, alţii cer seminţe.

La Pescianoe se îndeletnicesc cu cultivarea florilor toţi. Aici nu există curte care să n-aibă florăria ei. Pretutindeni vezi flori — în curţi şi în grădini, în faţa Palatului cultural, a sediului colhozului şi a altor clădiri publice

Florile nu numai că aduc venituri, dar totodată ele împodobesc viaţa oamenilor muncii din satul colhoznic.

Culegătorii de măsline din Calabria luptă pentru drepturile lor

Mai bine de 400.000 de muncitori agricoli muncesc pe plantaţiile de măslini din Calabria (sudul Italiei). Ei formează categoria cea mai crunt exploatată dintre toţi cei ce muncesc pe plantaţii şi pe marile proprietăţi în această ţară.

In Calabria, datorită nerespectării legislaţiei muncii în favoarea muncitorilor şi insuficientei dezvoltări a mişcării sindicale, sînt încetăţenite unele stări de lucruri cu adevărat de tip feudal.

Muncitoarele agricole care vin la lucru pe plantaţiile de măslini sînt adăpostite în grajduri, fără lumină, fără apă. Paturi nu există. Femeile se odihnesc noaptea pe paie şi tot aci ele îşi pregătesc şi hrana.

Culesul măslinelor constituie o muncă foarte grea: corpul fiecărei muncitoare trebuie să formeze un unghi drept, iar capul să atingă înălţimea genunchilor. In această poziţie femeile şi bărbaţii trebuie să rămînă ore întregi şi durata zilei de muncă depăşeşte cu mult 10 ore.

Plata culegătorilor se face pe baza umplerii unor coşuri numite tomoli. Pentru fiecare tomol ce cîntăreşte 110 kg., o muncitoare primeşte un litru de ulei de la ultima presă, negru la culoare şi cu gust neplăcut. Dar de cele mai multe ori, o muncitoare abia poate culege un tomol pe zi. Pe unele plantaţii, în loc de plată, culegătorilor li se dau măsline verzi...

In multe locuri stăpînii plantaţiilor angajează la lucru fete între 7—14 ani, a căror mînă de lucru este bineînţeles mult mai ieftină. Pe plantaţia „Bastoni" din comuna Ciro Marina, cîştigul muncitoarelor se bazează pur şi simplu pe un... pariu: dacă ele reuşesc să adune într-o zi două coşuri şi jumătate, în greutate de 135 de kg., primesc un litru de untdelemn. Dacă nu reuşesc, pierd pariul şi nu primesc nimic. Neavînd unde să-şi lase copiii în timpul lucrului, femeile organizează un fel de „aziluri volante". Ele dau cîţiva bănuţi zilnic unei femei, care trece dimineaţa pe la fiecare casă şi adună copiii. Cînd plouă (şi ploile în Calabria sînt foarte dese în perioada culesului măslinilor), copiii sînt adesea înghesuiţi în cîte o cameră în care abia pot respira.

Şi în acest timp, proprietarii plantaţiilor cîştigă sume uriaşe. In 1957 de pildă, valoarea recoltei de măsline din provincia Catazaro s-a ridicat la 14 miliarde de lire — în vreme ce costul mîinii de lucru nu a reprezentat decît 7—8 la sută din sumă.

Explicaţia acestei situaţii constă în faptul că în Calabria autorităţile locale şi reprezentanţii statului sînt fie mari moşieri, fie oameni legaţi de moşieri prin legături de familie sau de prietenie. De aceea, legile existente în vederea ocrotirii oamenilor muncii sînt violate în chip neruşinat, asigurările sociale sînt complet ignorate, iniţiativele sindicatelor se lovesc de rezistenţa autorităţilor.

Şi, totuşi, în ultimul timp şi aci mişcarea sindicală a început să se dezvolte. Muncitorii agricoli au devenit mai conştienţi, ei au început să lupte tot mai hotărît pentru drepturile lor. Primele rezultate ale luptei organizate a culegătorilor de măsline au şi început să se vadă. Şi aceasta constituie un succes important pentru Calabria, regiunea a Italiei unde pînă acum muncitorii de pe plantaţii nu se bucurau de nici un drept.

Scurte ştiri sportive

● In ultimele zile, echipele de fotbal care vor lua startul la 24 august, în campionatul republican pe anul 1958—1959 şi-au intensificat pregătirile, încercîndu-şi formaţiile în întîlniri amicale. „Dinamo"-Bucureşti s-a deplasat la Ploeşti, unde a jucat cu campioana ţării, „Petrolul", de care a dispus cu 2—1. C.C.A. a jucat la Sibiu, cu echipa locală, „Progresul", pe care a întrecut-o cu 4—0. „Ştiinţa" Cluj, recent promovată în prima divizie, a întrecut la scor (6—0), echipa „Poiana" din Cîmpina.

● Pe terenul „Dinamo" din Capitală reprezentativele de juniori (băieţi şi fete) ale ţării noastre, la handbal, au întîlnit duminică reprezentativele R.P. Polone. Ambele meciuri au fost cîştigate de echipele noastre; la băieţi, scor final 14—10 (6—7), iar la fete (s-a jucat handbal redus în şapte) reprezentativa noastră a cîştigat cu 7—3 (4—2).

● „Turul ciclist al Iugoslaviei" a fost cîştigat pe echipe de reprezentativa ţării organizatoare. Echipa noastră a ocupat locul II. In clasamentul general individual pe primul loc s-a clasat I. Valcici (R.P.F. Iugoslavia). Reprezentantul nostru Gheorghe Şerban a ocupat locul 8, iar G. Moiceanu, care a purtat tricoul galben două etape, s-a clasat pe locul 10.

● La 17 august va începe competiţia sportivă „Cupa Moldovei" deschisă tinerilor din satele şi comunele regiunilor Iaşi, Suceava şi Bacău.

● Competiţia ciclistă pe etape „Cupa U.C.E.C.O.M." care s-a încheiat duminică a fost dominată de o serie de elemente tinere de la echipele Voinţa, Dinamo, selecţionata şcolilor sportive U.C.F.S., Recolta, Constructorul, P.T.T. etc. Primul loc în clasamentul general la individual a fost ocupat de Ion Braharu (Voinţa), iar pe echipe, de reprezentativa clubului sportiv Voinţa — Bucureşti.

● Tînărul A. Rotman de la clubul sportiv Recolta Bucureşti a cucerit primul loc la campionatul republican de nataţie juniori, la proba de sărituri de pe trambulină. La fete locul I la aceeaşi probă a fost ocupat de Elke Schneider de la colectivul sportiv comunal Sibiu.

DIN EXPERIENŢA VITICULTURII DIN R. P. BULGARIA

Pepinierele viticole — surse însemnate de venituri pentru gospodăriile agricole cooperative de muncă

L. VALEANU
de la I.C.A.R. Bucureşti

Cooperativizarea agriculturii a deschis largi perspective pentru dezvoltarea viticulturii în R. P. Bulgaria. Refacerea şi extinderea culturii viţei de vie se face cu paşi repezi. Astfel, între anii 1951 şi 1957 inclusiv, s-au înfiinţat plantaţii noi de vii în suprafaţă de 68.400 ha., din care majoritatea în gospodăriile agricole cooperative de muncă (G.A.C.M.) In prezent plantările se efectuează anual pe suprafeţe cuprinse între 10-12 mii de ha.

Ritmul acesta rapid de plantare este în întregime condiţionat de producerea materialului săditor viticol: butaşi portaltoi şi viţe altoite. După 1944 în sectorul pepinieristic s-au obţinut realizări din cele mai însemnate. Astfel, suprafeţele plantaţiilor mame de portaltoi au crescut de cca şase ori — de la 487 ha. în 1944, la 2.864 ha. în 1957; producţia de butaşi portaltoi a crescut de şapte ori şi jumătate, respectiv de la 20 la 150 milioane. Ca urmare, s-a mărit şi producţia viţelor altoite de la 10 milioane la 65 milioane. Cu o jumătate de veac în urmă, o bună parte de viţe erau importate din Algeria. Astăzi, prin munca iscusită a pepinieriştilor bulgari cooperativizaţi, întreaga cantitate necesară de material săditor se produce în ţară. Ba mai mult se şi exportă însemnate cantităţi.

Cele mai mari pepiniere viticole se află la G.A.C.M. din raionul Tîrnovo şi Stara Zagora, ele producînd peste 60 la sută din viţele altoite în ţară. In primăvara anului trecut s-a altoit la G.A.C.M. din Kilifarevo — peste 4 milioane butaşi, la Strajiţa — 3,9 milioane, la Mihalţi — 3,8 milioane, la Corten — 3,5 milioane etc. In G.A.C.M. Zmeevo din raionul Stara Zagora de pe o suprafaţă de 60 ha. plantaţie portaltoi, se recoltează anual 9—10 milioane butaşi, adică în medie peste 150.000 butaşi la ha.

După cum se vede, cooperatorii cultivă portaltoi pe suprafeţe întinse şi altoiesc de asemenea un număr foarte mare de butaşi. Aceste pepiniere aduc venituri mari cooperatorilor, în primul rînd, datorită randamentelor ridicate de viţe altoite de calitatea I-a ce se obţin. De regulă, faţă de 100 butaşi altoiţi se realizează în medie cca 30 la sută viţe bune de plantat. Pepinieriştii bulgari însă întrec cu mult acest procent. Aşa, de exemplu, în anul 1956, pe întreaga Bulgarie randamentul mediu a fost de 52 la sută.

In cursul anului ce a trecut, am vizitat multe pepiniere viticole din această ţară vecină şi prietenă. In mod deosebit m-au impresionat succesele dobîndite de gospodăria agricolă cooperativă de muncă fruntaşă „Trifon Saraliev" din Kilifarevo. An de an cooperatorii de aici obţin un procent mare de viţe altoite de calitatea întîi. In anul 1953, de pildă au obţinut 57 la sută, în 1954 — 62 la sută, în 1955 — 58 la sută, în 1956 — 63 la sută, în 1957 — peste 60 la sută, adică în medie pe 5 ani — peste 60 la sută.

Cum poate fi explicat acest randament ridicat, care stă la baza veniturilor mari aduse de pepiniere?

Pentru a înţelege mai bine cum stau lucrurile trebuie analizate condiţiile naturale existente şi metodele de lucru aplicate în plantaţiile de portaltoi şi abia după aceea — în şcoala de viţe.

In primul rînd, plantaţiile de portaltoi de la Kilifarevo s-au înfiinţat pe dealurile însorite. Datorită altitudinii, ele sînt ferite de urmările brumelor şi gerurilor mari. In felul acesta, lemnul coardelor ajunge la coacere perfectă — condiţie esenţială pentru obţinerea de viţe multe şi de bună calitate; în al doilea rînd, aplicarea întregului complex în măsuri agrotehnice la timp şi bine constituie o altă condiţie care contribuie la o bună coacere a lemnului. In plantaţiile de portaltoi distanţa dintre butuci este de 1,2 x 1. m; iar lăstarii sînt conduşi pe prăjini de salcîm, lungi de 4—5 m. Primăvara, după revizuirea prăjinilor şi tăierea în uscat la ras a butucilor, se împrăştie cîte 150 kg. azotat de amoniu, 300 kg. superfosfat şi 100 kg. de sare potasică la hectar. Pepinieriştii acordă o deosebită atenţie copilitului şi legatului lăstarilor. Operaţiile acestea sînt executate la fiecare 8—10 zile şi de cel puţin zece ori pe vară. Pe lîngă circei, se extirpă cu unghia şi ochii de pe lăstari încît lemnul coardelor este neted şi fără cioturi. Plantaţiile din Kilifarevo, promiteau o recoltă bogată de butaşi de prima calitate.

Producţia de pe cele 22 ha. cultivate aproape numai cu Rupestris du lot (numai un ha de 41 B), oscilează între 150—200 mii butaşi la ha., iar echipa condusă de Ştefan Vidinovsc a recoltat în anul 1956 — 400 mii de butaşi la ha. Coardele se recoltează de obicei după primele geruri sau chiar la sfîrşitul iernii. In felul acesta, porţiunile crude ale coardelor sînt înnegrite şi înlăturate încă de la recoltare.

O frumoasă şi bine îngrijită plantaţie de portaltoi am văzut şi la Mihalţi, înfiinţată sub conducerea preşedintelui Gheorghe Deacov, care deţine această calitate încă din anul 1948.

Spre deosebire de plantaţiile de portaltoi, şcolile de viţe sînt situate pe luncile rîurilor pentru a fi irigate în caz de secetă.

Coardele altoi se recoltează de obicei toamna şi legate în snopi sînt păstrate în bordeie sau subsoluri cu baza înfiptă în nisip umectat.

O mare atenţie se acordă altoirii. Majoritatea altoitorilor sînt femei instruite în prealabil la cursuri speciale ţinute în timpul iernii. Accentul nu se pune pe un număr cît mai mare de butaşi ce pot fi altoiţi pe zi de un altoitor, ci pe calitatea execuţiei cît mai perfecte a secţiunilor şi îmbinării altoilor. Controlul butaşilor este foarte riguros şi este făcut de cooperatori cu autoritate şi competenţă. Butaşii se stratifică la rumeguş, de regulă în lăzi de 90x60x50 cm. căptuşite pe de lături şi deasupra cu muşchi de pădure umectat.

La Mihalţi, cooperatorii stratifică butaşii în nisip în încăperi obişnuite.

Incălzirea încăperilor, în care s-au aşezat în prealabil lăzile în 2—3 etaje, se face timp de 1—2 zile, la temperatură de 30 grade menţinîndu-se apoi la 25-26 grade. La aceste temperaturi se ţin butaşii 10-12, foarte rar 14 zile după care se coboară temperatura la nivelul celei de afară.

In timpul forţării are loc calusarea la 95—98 din butaşi în cazurile cînd lemnul acestora a ajuns la deplină maturitate încă pe butuc. In ce priveşte emiterea rădăcinilor ele trebuie să se facă, după părerea pepinieriştilor bulgari, după plantare în şcoală.

Creşterea viguroasă, buna prindere la altoire şi înrădăcinarea se datorează în primul rînd îngrijirilor făcute după metoda grădinărească. Cu alte cuvinte, butaşilor altoiţi li se aplică un complex de lucrări la zi, potrivit cerinţelor plantei. Astfel, terenul dintre biloane este arat adînc apoi prăşit, de 6—8 ori, irigat de 2—4 şi chiar 6 ori, îngrăşat cu 300 kg. azotat de amoniu, 400 kg. superfosfat, 100 kg. sare potasică la ha. Lăstarii sînt stropiţi de 20, chiar 25 de ori pe vară.

Scosul viţelor se execută mecanic cu ajutorul plugului V.U.M.-60. După ce au fost clasate viţele altoite sînt stratificate în nisip, fie în bordeie, fie în beciuri.

Din cele constate în mai multe plantaţii de portaltoi şi şcoli de viţe „secretul" acestor frumoase realizări constă în lucrările agrotehnice bine şi la timp aplicate butucilor de portaltoi.

Ca urmare a succeselor obţinute în producerea materialului săditor viticol, gospodăria agricolă cooperativă de muncă Kilifarevo, de pe cele 30 ha. şcoală de viţe a realizat un venit de aproape 3,5 milioane leva adică 65 la sută din venitul total. In ultimii 7 ani, în această unitate şcoala de viţe a adus venituri care raportate la o zi-muncă se ridică în anul 1951 la 61 leva, în 1952 la 58 leva, în 1953 la 69 leva, în 1954 la 61 leva, în 1955 la 77 leva ca în 1956 să ajungă la 79 leva, iar în anul trecut la 80 leva. Veniturile arătate mai sus au perspectivă să crească şi mai mult.

Un alt mare avantaj al pepinierelor viticole constă în faptul, că gospodăriile pot să planteze suprafeţe mari cu viţă de vie. La G.A.C.M. Brestoviţa, de exemplu, se plantează anual cîte 100 ha. teren cu viţă altoită. Aşa se explică dezvoltarea rapidă a viticulturi în R.P. Bulgaria.

IN R. D. GERMANĂ

Cooperativele agricole de producţie *folosesc rezervele locale*

Cooperativele agricole de producţie din R. D. Germană se bucură de sprijinul generos al guvernului. Lor li se acordă o serie de avantaje, care le ajută să se întărească din punct de vedere economic şi să sporească bunăstarea membrilor lor.

Ţăranii cooperatori se străduiesc să folosească bine nu numai creditele şi alte mijloace prin care îi ajută statul, dar şi rezervele existente în unităţile lor.

Folosind rezervele locale, ei economisesc însemnate sume de bani cu care ridică noi construcţii. De asemenea, în interesul unei şi mai bune aprovizionări a populaţiei, membrii cooperativelor agricole de producţie fac toate eforturile pentru mărirea producţiei obiectelor de larg consum, creîndu-şi astfel importante surse de venituri suplimentare.

Astfel, acum doi ani, locuitorii din Gerlach, o mică comună din raionul Rochlitz, au luat în folosinţă o veche groapă de lut. Cooperativa agricolă de producţie „Erich Gasch" începuse să clădească în acea vreme locuinţe şi grajduri. Cu acest prilej, membrii cooperativei şi-au adus aminte de groapa de lut, iar brigada de construcţie a cooperativei a luat iniţiativa şi măsurile necesare pentru executarea construcţiilor din lut.

Cînd brigada a început să clădească locuinţe şi grajduri din cărămizi de lut s-au găsit şi din cei care să ia în rîs acest lucru. In curînd însă aceştia au amuţit. Clădirile aveau o temelie solidă care se înălţa pînă la 50 de cm. deasupra solului. Pentru punerea temeliei, locuitorii din Gerlach au folosit rezerve locale şi anume granitul din carierele de piatră situate în apropiere. Pereţii de lut ridicaţi pe această temelie au fost protejaţi împotriva acţiunii intemperiilor prin placaj de piatră. După uscare, pereţii au fost tencuiţi, astfel că nu se mai putea constata nici o deosebire faţă de casele din cărămidă.

Membrii cooperativei agricole de producţie „Neues Leben" din Wolfersdorf, raionul Greiz, au găsit o altă modalitate pentru folosirea rezervelor locale. Pe terenul lor se afla o păşune neproductivă, fiind adeseori inundată. Ţăranii cooperatori s-au hotărît să sădească răchită şi o dată lucrul început, au sădit răchită şi pe marginea şanţurilor şi în locul bălţilor secate. In anul următor ei au obţinut o recoltă de cîteva mii de kilograme de răchită şi un venit de cîteva mii de mărci din vînzarea împletiturilor.

Dar membrii cooperativelor nu s-au mărginit numai la răchită. Cooperativa agricolă de producţie din Wolfersdorf are şi membri mai vîrstnici care nu mai pot îndeplini munci grele. Şi în acest caz s-a găsit o soluţie: s-a amenajat o crescătorie de viermi de mătase. Cooperativa agricolă de producţie a plantat 800 de duzi, în sat şi de jur împrejurul lui, pe lîngă garduri şi grădini. Numărul duzilor plantaţi va fi ridicat la 2.000. Dacă se acordă o bună îngrijire, din 30 grame de sămînţă de viermi de mătase se pot obţine 50 pînă la 60 kg. de coconi. Pentru un kilogram de coconi se plăteşte 8 mărci; în afară de aceasta, cooperativa mai are dreptul să obţină o anumită cantitate de ţesături de mătase naturală, sau ţesături de bumbac de bună calitate la preţuri foarte reduse.

Şi iată cum, aci într-un fel, dincolo într-altul, se descoperă rezerve locale. Posibilităţile sînt nelimitate, iar rezervele locale constituie adevărate comori în agricultură.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".